

SA PLACA

Revista de Sa Pobla

Novembre '93 – Núm. 16. Preu: 175 Ptes.

Ljubí contra sa Marineta

"Sa Graduada" al carrer

Conversa amb Antoni Caimari

Sa Pobla, al Raiguer?

Recuperació d'embotits autòctons

Tornen el cursos de català

SEAT Si!

IBIZA

OFERTES ESPECIALS

NOVEMBRE-DESEMBRE 93

SEAT MARBELLA

749.000 pts. (matriculats)

SEAT IBIZA FRIEND 1.2

750.000 pts. (traspasat)

PM-BS amb 5 mesos

UNITATS LIMITADES

ESTALLA LA EMOCIÓ

AIBSA

C/. Passatge d'es Tren, 1 - 3 - Tels. 54 22 68 - 54 01 96 - SA POBLA

AIBSA INCA

C/ Toni Maura, s/n. INCA - Tel. Prov. 88 08 57

Edita: Obra Cultural Balear
Delegació de sa Pobra

President: Joan Company

Administrador: Joan F. Cantallops

Director: Joan Gelabert

Consell de Redacció:

Isabel M. Aguiló
Joan A. Alomar
Joan Company
Arnau Mir
Miquel Seguí
Xesca Sastre
Jordi Soler

Coordinació informació local:

Jaume Triay
Margarida Socias

Fotografies: LLabrés

Col.laboradors:

Alexandre Ballester
Miquel López Crespí
Nofre Pons
Joan Mayol
Joan Pizá
Ramon Molina
Pere Perelló
Joana Fernández

Publicitat i Subscripcions:

Tel. 54.05.15

Redacció: Plaça Major, 18, 2n

Dipòsit Legal: 642-1992

Imprimeix:

TIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, nº 2
MANACOR

*Els articles signats només
expressen l'opinió dels seus autors*

DAVANT ELS INSULTS D'EN MIQUEL SEGURA

per Joan Company

En el número de setembre d'aquesta revista, en què donàvem compte de la polèmica de l'estiu amb la "qüestió xueta" de rerafons, ja vaig escriure que no volia entrar en una picabaralla amb en Miquel Segura, i no ho volia fer perquè fa massa anys que veig la manera que té en Miquel Segura de polemitzar: en Miquel no sap defensar els seus punts de vista sense injuriar, fer befa, o ridiculitzar, no ja les opinions de l'altre, sinó la seva mateixa persona. Per aquest motiu, en la valoració que vaig fer de la polèmica, en cap moment vaig analitzar la intervenció del senyor Segura, les intervencions que sí vaig valorar varen ser les de les altres persones, sobretot les del director de "El Día del Mundo", amb qui he mantingut, a través de les pàgines del seu diari, una forta polèmica amb escrits durs, fins i tot molts durs, però, per cap de les dues bandes hi ha hagut el més mínim insult, befa o ridiculització personal. Qui no ha pogut estar-se un altre cop d'insultar ha estat el senyor Miquel Segura, i, en resposta al meus dos articles, que publicava Sa Plaça el mes passat, publicà a l'Última Hora de 24 d'octubre un article en què, lluny de fonamentar les acusacions que havia escrit, es limita a fer l'únic que sap fer: insultar.

Quan els arguments i els raonaments són contestats amb injúries i befes s'han trencat per part de qui insulta les regles del joc, i, per tant, el que s'ha de fer és abandonar la discussió, i aquest fou el meu propòsit quan vaig veure l'ignominiós escrit d'en Miquel Segura. Els arguments, les opinions i els punts de vista es poden rebatre amb altres arguments, opinions i punts de vista; els insults tan sols es poden rebatre amb altres insults, com les bufetades sols poden contestar-se amb bufetades, i jo, per les meves més profundes conviccions, sempre he defugit de les bufetades i dels insults.

Ara que he tingut l'honor d'engreixar la llarguíssima llista dels poblers insultats per en Miquel Segura, no entraré a rebatre els insults que em propina a mi i a les persones que fem Sa Plaça, no parlaré de la "cara de sopes agres" del senyor Segura, ni del seu "rostre marcat per l'oi", ni del seu "dogmatisme", ni de la seva "intransigència", ni de "la seva estantissa mediocritat", ni de "la seva revisteta" subvencionada amb els doblers de l'extinta Cooperativa, i no parlaré del seu "avorriment"; i no, sobretot, no parlaré del seu avorriment perquè seria absolutament injust perquè el senyor Segura és molt divertit i els seus escrits encara ho són més, i és aquest tarannà de diversió l'única coherència que s'hi pot trobar. És, també, amb l'ànim divertit i ple de rialles que s'ha d'analitzar la "coherent" evolució política del senyor Segura: com d'home de palla d'Unió Autonomista passà (quan l'UCD guanyà les eleccions), a home de palla d'UCD i enemic mortal d'A.P., després (quan Aliança Popular pujà al poder) tot oblidant les seves fòbies, es convertí en home de palla de Gabriel Canyelles, que és el paper que encara juga i jugarà mentre l'amo en Biel segueixi essent l'amo, i li pugui donar qualche "caramel.lo" (tres-centes mil pessetes mensuals com Assessor de la Presidència o el càrrec de director de "Solcs i ones", el butlletí informatiu de la Conselleria d'Agricultura). També és amb aquest esperit divertit que s'ha de llegir l'article que escrigué abans de les darreres eleccions en què, després de posar de manifest la seva simpatia pels postulats d'Esquerra Republicana de Catalunya, assegurava que votaria el Partit Popular.

Diu la saviesa popular que de les experiències més negatives sempre se'n pot treure quelcom de positiu; i jo, d'aquest meu primer contacte directe amb en Miquel Segura, n'he tret un profund respecte per la gent de sa Pobra que durant tants d'anys ha sofert, quasi amb paciència bíblica, els insults, les befes, les injúries i tots els impropis que durant tants d'anys ha anat publicant en Miquel Segura. Des d'aquestes pàgines vull donar a totes les seves "víctimes" la meva més sincera enhorabona per la seva continència, i voldria que, si alguna vegada, obeint a una justa indignació, passa pel cap d'algú fer qualche "trastada", que no la faci perquè els insults de'n Miquel Segura, si analitzam d'on vénen, no ofenen: no són altra cosa que les habituals manifestacions de "llenguatge florit", escrites amb "clàssica pardaleria mallorquina" per un home de palla, és a dir, per un pallasso. I els pallassos, encara que cobrin o hagin cobrat tres-centes mil pessetes mensuals del Govern Balear, no ofenen. Encara que en aquest cas la cosa és una mica més greu ja que els doblers han sortit de les nostres butxaques. Però d'això, en som tots responsables!.

FESTA DE TOTS SANTS

Un any més els poblers acudiren al cementiri a visitar els difunts el dia de Tots Sants, enguany com que la festa fou en dilluns, el dissabte i el diumenge ja fou molt concorregut, com es pot veure a la foto molts foren els ramells de flors amb què els poblers honraren els seus difunts, també volem destacar l'aspecte cuidat que presentava el cementiri.

TEMPS DE ROSARIS

Ja és sabut que la tradició mana per aquestes dates que els padrins obsequiïn els fillols amb l'entranyable rosari, pel que hem vist, el temps de crisi econòmica que vivim no ha afectat la continuïtat d'un costum tan nostrat.

"QUESVULLA"
galeria

Qualsevol cosa de bon gust.

ARTESANIA - BRODATS - VIDRE - CERAMICA -
PORCELANA - MOBLES - TEIXITS - CATIFES - TAPISSOS
- LÀMPARES - STORMIES - GERROS - CALDERES
D'ARAM - FLORES

Goleta, 2 - Tel: 86 23 53 - SA POBLA - Mallorca

LA FUNDACIÓ BALEAR TRANSPLANT AGRAÏDA AMB SA POBLA

En el sopar que organitzà la Fundació benèfica Transplant el passat dia 6 de novembre al qual assistiren unes 400 persones, abans havia quedat inaugurada l'exposició d'obres d'art a què ja férem menció en el passat número de la nostra revista; aquesta fundació mostrarà el seu agraïment al poble de sa Pobla per l'entusiasme amb què els poblers s'han bolcat en aquest noble compromís de donar els propis òrgans quan un ja no els necessita perquè altres en puguin fer ús. Els capdavanters locals d'aquesta Fundació volen públicament donar les gràcies a totes aquelles persones anònimes que feren possible que aquests actes es duguessin amb èxit.

CONFERÈNCIA SOBRE L'ASMA INFANTIL

El passat divendres dia 5 tingué lloc a la Biblioteca de La Caixa l'anunciada conferència del pediatra Joan Figuerola sobre "el control i tractament de l'infant afectat d'asma bronquial", l'acte comptà amb una nombrosa assistència de públic que seguí amb molt d'interès l'exposició del conferenciant, una exposició molt clara i entenedora acompanyada de projecció de diapositives. Acabada la conferència s'obrí un interessant torn de preguntes. En el proper número de Sa Plaça, a la secció de Salut, inclourem un article d'en Joan Figuerola sobre l'asma bronquial infantil.

N'HI HA QUE TENEN CERA DEL CORPUS

Com tothom sap l'Ajuntament té reservades les places d'estacionament de darrera l'Ajuntament pels regidors, els guàrdies municipals tenen un zel molt zelós en fer que aquesta reserva es respecti, però hi ha una sèrie de ciutadans que, per diversos motius, tenen cera del Corpus. A la foto que un lector de la revista ens ha fet arribar es pot veure un Audi amb matrícula PM 9777 AN que pareix ésser que no pertany ni al batle ni a cap regidor.

CREACIÓ DE L'ASSOCIACIÓ D'EMPRESARIS I COMERCIANTS

El passat divendres, dia 5 de novembre, al saló de Cultura es va fer una reunió d'empresaris i comerciants amb la finalitat de constituir-se amb una associació amb personalitat jurídica pròpia. L'acte comptà amb l'assistència d'un centenar de persones i membres de la PIMEM i del batle de sa Pobla el qual manifestà que en cas de crear-se aquesta associació estava diposat a seure's amb la finalitat de consensuar el tipus impositiu de l'IAE. Així mateix se'ns ha informat que el proper dia 26 de novembre es farà una xerrada sobre l'accés a les subvencions que pugui atorgar el Govern i una altra sobre els mòduls a aplicar pels anys vinents.

CREADA UNA COMISSIÓ DE CONTROL DE DROGUES

Dins del Programa de Prevenció de Drogues, s'ha constituït una comissió de control i seguiment de drogues. Està integrada per representants dels partits polítics amb representació municipal, a més d'un responsable de la Policia Local i de la Guàrdia Civil.

La creació d'aquesta comissió anirà acompanyada d'un BAN de l'Ajuntament dirigit als establiments públics de venda d'alcohol i tabac on es prohibirà la venda a menors de 16 anys.

L'AJUNTAMENT REALITZA UNA EXPERIÈNCIA INFORMÀTICA

Un nou sistema informàtic podria marcar la futura gestió municipal dels ajuntaments de l'illa. Fa uns dies a sa Pobla es va viure una experiència pilot que fou presentada a representants municipals de distints pobles de Mallorca.

La presentació va comptar amb la presència de Joan Verger, president del Consell Insular de Mallorca, entitat que podria subvencionar la informatització de tots els Ajuntaments.

La presentació d'aquest programa feta a Sa Pobla, pretén concienciar les corporacions de la necessitat d'aplicar un tipus de informatització a la gestió municipal utilitzant a tota Mallorca un mateix programa que seria elegit d'entre els que es vagin experimentant.

Mes endavant està prevista una nova experiència amb un programa que està funcionant a la localitat catalana de Sabadell.

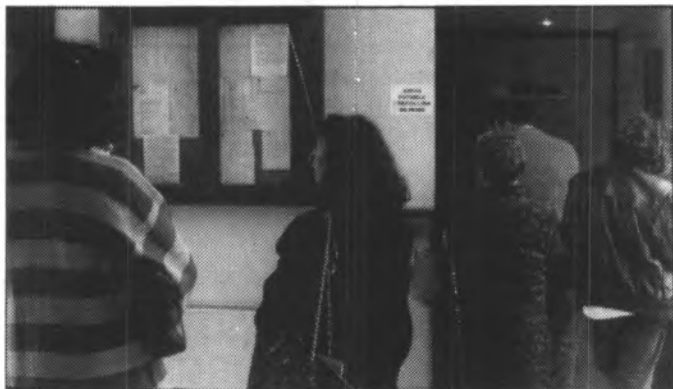
TAULA RODONA ORGANITZADA PER L'ASSOCIACIÓ ES GRIF

El proper dia 19 de novembre a les 21 hores al Saló de Cultura del Museu Local, l'Associació Es Grif presentarà una taula rodona sota el títol de "La integració del minusvàlid a la nostra societat". Hi participaran Miquel Munar Cardell, director general d'Acció Social de la Conselleria de Sanitat, Joan Jordi Muntaner Guasp, professor de l'Universitat de les Illes Balears, Dolors Forteza, també professora de l'Universitat Balear, i Maria Magdalena Guasp, presidenta de la Coordinadora de minusvàlids.

EL TSJB ANUL·LA L'ACORD DE PLE SOBRE L'IAE

El Tribunal Superior de Justícia de Balears va acceptar el recurs presentat pel Partit Socialista de Mallorca de Sa Pobla en contra del acord de Ple en el qual es va aprovar l'Impost d'activitats econòmiques. Aquest és el quart contenciós que guanya el partit de l'oposició a l'equip de Govern, per no atendre's als terminis legals a l'hora d'aprovar els tributs.

El termini d'exposició pública autoritzat, a fi que els contribuents puguin presentar les alegacions que estimin oportunes, havia d'haver finalitzat el 4 de Juliol de 1.992, i, l'Ajuntament va publicar l'acord d'aprovació de l'IAE definitiu en el BOCAIB el dia 27 de juny, data anterior al termini establert.

SA POBLA EXIGEIX UN CÀNON A L'EMPRESA QUE SUBMINISTRA AIGUA A ALCÚDIA.

L'Ajuntament de Sa Pobla va sol·licitar a l'empresa que subministra aigua al municipi d'Alcúdia i a la central tèrmica des Murterar, que aboni un cànon per metre cúbic d'aigua que se serveix a aquell municipi, ja que aquesta aigua s'extreu dels pous des Molinàs que estan ubicats dins del terme municipal de Sa Pobla.

L'Ajuntament vol beneficiar-se de les extraccions d'aigua que es destinen a Alcúdia i a la Central des Murterar. Per això vol que l'empresa concessionària aboni un cànon per metre cúbic d'aigua destinat a la zona turística.

El Partit Socialista de Mallorca demana les corresponents llicències d'activitat i millors controls per part de la Junta d'Aigües.

Per altra part s'està lluitant un acord amb Gesa perquè baixi les quotes elèctriques dels agricultors per les seves instal·lacions en la zona de marjal.

NEGOCIACIONS ENTRE SA POBLA I LA MANCOMUNITAT DES RAIGUER

Representants de la Mancomunitat des Raiguer i representants de l'Ajuntament de Sa Pobla han començat els primers contactes amb la finalitat que el municipi de Sa Pobla s'integri a la Mancomunitat.

Els representants de la Mancomunitat opten per l'ampliació amb la integració de dos municipis més, el de Sa Pobla i el de Bunyola. Tot encaminat a desenvolupar la futura comarca europea i dur a terme una política territorial racional i eliminar la visió localista.

Els representants municipals de Sa Pobla veuen en la integració la possibilitat de racionalitzar serveis i ampliar els objectius municipals conjuntament.

La proposta d'integració a la Mancomunitat serà estudiada en profunditat durant les pròximes setmanes per l'Ajuntament de Sa Pobla.

SERVICIO OFICIAL

IVECO

4x4

FRENOS NEUMÁTICOS

2

DIMETAL

Bendix

FRENOS HIDRÁULICOS

IVECO aifo

FIAT

MOTORES MARINOS Y
GRUPOS ELECTROGENOS

TALLER MECÀNIC

MARTIN MORA CRESPI
REPARACIÓ AUTOMÒBILS I CAMIONS

BONES FIRES !

Isaac Peral, 39 - Tels. 54 18 15 - 61 32 80 - SA POBLA

ELECTRODOMÈSTICS - L·LISTA DE NOCES
OBJECTES DE REGAL - L·AMPARES - TELEVISORS
VIDEOS I ALTA FIDELITAT

Mister Green, 31
Tel. 54 05 84

SA POBLA (Mallorca)

Es manifestaren per reclamar una pedagoga i una cuidadora per als alumnes d'integració.

Manifestació d'alumnes, pares i professors als carrers de sa Pobla.

El passat divendres dia 5 de novembre al capvespre, la tranquil·litat de les aules de Sa Graduada estigué pertorbada per la convocatòria d'un acte de protesta contra el Ministeri d'Educació, es reclamava la contractació d'una pedagoga terapeuta i una cuidadora per als alumnes d'integració. Tot i que el Ministeri el mateix divendres matí havia accedit a la contractació d'aquest personal, es mantingué l'acte de protesta perquè la cuidadora tan sols s'ha contratat per una hora i els pares i professors exigeixen la seva contractació a jornada completa.

La contractació d'aquests dos professionals és del tot necessària, segons els convocants, per poder atendre els vint infants amb disminucions, quatre d'ells amb disminucions psico-motors, matriculats a Sa Graduada.

En algun mitjà informatiu s'ha apuntat que la cuidadora que es reclama el curs passat ja era a Sa Graduada i que aquest curs se l'havia traslladada al Col·legi Tresorer Cladera, informació aquesta que ens ha estat desmentida per la direcció de Sa Graduada. La nostra revista s'ha posat en contacte amb el Ministeri i se'ns ha informat que sa Pobla compta amb el professorat suficient per atendre tots els infants amb minusvalies, el que passa és que sols el Tresorer Cladera està dotat de la infraestructura necessària per poder acollir els infants amb disminucions psico-motors. També ens han informat que el passat dimarts dia 9 hi hagué una reunió entre pares, professors i Ministeri en la qual s'arribà a l'acord de fer una revisió dels expedients dels infants amb necessitats d'educació especial, i del resultat d'aquesta revisió se'n podria

derivar una nova distribució dels recursos si fos necessari.

Sembla que per part del Ministeri hi ha la intenció de racionalitzar els recursos i en aquest sentit pareix que es vol que tots els infants amb disminucions estiguin matriculats al Tresorer Cladera, intenció aquesta que compta amb el beneplàcit dels pares sempre que els infants, amb la intenció d'evitar els traumes que se'n puguin derivar, acabin la seva etapa en el col·legi que l'han començada. S'ha de tenir en compte que el Col·legi Tresorer Cladera compta amb un ascensor que es fa imprescindible per als infants amb disminucions psico-motors, encara que s'ha de dir que aquest col·legi té la manca d'un menjador.

GESA, SECTOR INCA

Vos recordam que els abonats del sector INCA disposen d'un telèfon exclusiu per a la

ATENCIÓ D'AVARIES

88 00 77

RESPOSTA AL COMUNICAT D'ANTONIA MERCADAL DEL PSOE DE SA POBLA, APAREGUT AL DARRER NUMERO

Durant aquest darrer mes ha aparegut un comunicat a la premsa diària i en aquesta revista on s'informava, per part del PSOE - Sa Pobra, de la situació dels pendents de cobrament del Ajuntament de Sa Pobra i del percentatge de Passiu sobre l'Actiu, és a dir, dels deutes respecte dels béns i drets que té l'Ajuntament.

Aprofitant l'ocasió, crec que és necessari aclarir aquests dos punts.

Començant pel pendent de cobrament, que és la diferència entre els drets liquidats i els drets recaptats a final d'exercici, es pot establir un quadre per a la seva comprensió i a la vegada per diferenciar entre "quantitat" i "qualitat" del pendent.

ANYS	I	II	III
85	62	17.262	29.172.669
86	104	44.026	*
87	2.640	38.364	*
88	2.826	37.899	*
89	6.839	66.459	*
90	7.236	33.020	*
91	40.236	85.601	*
92	36.732	36.732	64.798

&.- Dades en milers de ptes.-

Quadre I .- Representa el total **pendent de cobrament a 31/12/1.992** desde l'any 1.985 al 92 expressat per anys.

Quadre II .- Representa el **pendent de cobrament a 31 de desembre de cada any** corresponent. Aquest quadre no té en compte els ingressos d'altres Administracions públiques ni els préstecs bancaris concertats meritats, però no ingressats a 31/12.

El quadre III, en el qual només figuren dos anys, sí que té en compte els anteriors ingressos del quadre II i seria el **total pendent a 31/12 del 85 i del 92.**

En el comunicat del PSOE - Sa Pobra es donava a entendre que el pendent a l'any 85 tan sols fou de 62.000 ptes. mentre que a l'any 92 era de 64.798.000 ptes, quan en realitat, si ens llegim la liquidació dels pressuposts de l'Ajuntament del 92, el total pendent de l'any 85 fou de 29.172.000 ptes. i d'aquests 29 millions, després de fer les oportunes gestions de recaptació durant 7 anys, tan sols queden per cobrar 62.000 ptes a 31/12/92 i avui en dia encara s'estan fent gestions per cobrar-les, si és que ja no s'han cobrat.

L'error és greu i posa en dubte l'eficàcia recaptadora de l'Ajuntament i a la vegada, que encara és més preocupant, dubta de la bona voluntat de tots els poblers en pagar els seus impostos i taxes, cosa que no es així perquè en període voluntari, són al voltant del 80% de poblers que compleixen amb les seves obligacions i que el pendent no està deixat de la mà de Déu com pareix indicar el comunicat. Així i tot, crec que l'Ajuntament es podria donar per satisfet si al 93 també s'arribàs al 80% en voluntari tenint en compte la crisi actual.

A més, a l'hora d'analitzar el pendent i treure conclusions, no tan sols s'ha de tenir en compte la quantitat sinó que en aquest cas també es significativa la qualitat. Si ens fixam a l'any 92 el pendent total d'aquest any a 31/12 era de 64.798.000 ptes. i d'aquí podem diferenciar entre:

a.- Els recursos tributaris (IAE, IBI, I. Circulació, aigua, fums, etc.) que ascendeix a 36.732.000 ptes. i que per cobrar-lo s'haurà de seguir un procediment de recaptació executiu que s'allarga en el temps i que a la vegada poden sorgir insolvències.

b.- Les transferències d'altres Administracions Públiques (INEM,

CAIB, CIM, CONSELLERIES, M. EDUCACIO) que es varen concedir al 92 i que ja s'han rebut al 93 (encara cap Administració s'ha declarat insolvent) i un préstec concertat al final de desembre del 92 per 6.763.000 ptes. i que no es rep fins a principi de gener del 93 que per a efectes comptables ha de figurar com a pendent a 31/12. En total, aquestes dues partides ascendeixen a 28.066.000 ptes. que per "qualitat" de pendent no es pot considerar en el mateix nivell que el del punt a).

Quant al tema que feia referència a l'Actiu i al Passiu, és a dir, als béns i drets que té l'Ajuntament respecte a les obligacions i deutes, hi ha una contradicció en el sentit que el PSOE - Sa Pobra, quan es va discutir l'aprobació del pressuposts per l'any 93, afirmava que l'Ajuntament de Sa Pobra estava en *quebra*, quan qualsevol principiant en economia sap que perquè això passi, el Passiu ha d'esser superior a l'Actiu, mentre que en el comunicat fet públic pel mateix PSOE es xifren l'Actiu (béns i drets) en 854.078.315 ptes. i el total Passiu o deutes en 423.678.531, xifra la meitat inferior al Passiu, tot això xerrant de "quantitat" de deute però tornant analitzar la "qualitat", observam que hi figura, a 31/12, un préstec de 81.000.000 ptes. per a la construcció del Col·legi Tresorer Cladera que es varen tornar al mes d'Abril del 93, tal com estava previst al pressupost del 93, per la qual cosa l'endeutament passaria a 321 millions.

Crec que era necessari fer aquestes aclaracions perquè la manipulació de l'opinió pública, donant una interpretació molt lleugera de les xifres i pressuposts públics, ja sia perquè no s'han estudiat en profunditat o perquè no es tenen clars els conceptes econòmics o fins i tot perquè no hi ha claredat a l'hora d'expressar el que es vol dir, és una de les formes de danyar la democràcia i les institucions públiques.

Toni Serra Comas,
economista.

RESPOSTA A LA CARTA DE JAUME FONT, BATLE DE SA POBLA, PUBLICADA DIA 6-11-93 AL DIARI ULTIMA HORA

En el comunicat que vàrem fer i que s'ha publicat a mitjans de comunicació local, ens referíem per descomptat a la liquidació de comptes de 31-12-92 feta per via d'urgència al plenari de dia 8 d'octubre de 1.993 i era el següent:

L'Ajuntament lluny d'ésser un exemple de pulcritud, li han crescut el morosos, mirau si no:

Ingressos pendents corresponents dels anys següents:

(1.985) 62.314; (1.986) 104.721;
(1.987) 2.640.305; (1.988) 2.826.398;
(1.989) 6.839.382; (1.990) 7.326.619;
(1.991) 40.235.876; (1.992)
64.798.746.

Els que sempre ens toca pagar podem estar ben trists d'aquesta situació, per altra banda, un bon gestor públic, no pot permetre aquestes situacions.

Aquestes quantitats pendents de

liquidar provenen d'impostos incobrats. Per altra banda el dèficit pressupostari ha augmentat considerablement els dos darrers anys.

Això vol dir el següent:

1r. A 31-12-92, tu públicament has confirmat l'existència d'aquests deutes. Per tant es VERITAT.

2n. Jaume; tu coneixes perfectament el deute a 31-12-85, i saps per què? Senzillament tu tenies també llavors responsabilitats en l'equip de govern del l'Ajuntament, encara que pertanyies a un altra partit polític.

3r. 29.172.669 ptes. d'incobrats a final de l'any 1.985 a l'Ajuntament no era cap èxit.

4t. El comunicat només volia donar a conèixer públicament unes xifres, que en el plenari no vaig tenir l'oportunitat de fer, ja que tu saps que la liquidació va ésser per via d'urgència.

5è. Sa Pobra és un dels pobles on la pressió fiscal és més elevada, ja que a cada ciutadà pobler l'Ajuntament li administra 49.379 pessetes, molt per damunt de la mitja de la nostra Comunitat Autònoma.

6è. Efectivament, els doblers públics és un tema seriós, però pareix que te n'oblides, per exemple, a l'hora

d'augmentar plantilles, assignar sous polítics i de dur a terme inversions més que dubtoses d'ésser rendibles (per exemple, el lloguer de la col·lecció de juguines, del que ja pagam "duros" sense tenir el lloc adequat per col·locar-les).

7è. Es veritat, que els meus coneixements en economia són elementals, però vostè, senyoria, no es pot dir que quedi molt lluit en aquest camp, perquè malgrat els assessors (que l'assessoren a vostè però que pagam tots), les xifres canten. Es va liquidar el 92 amb un dèficit de 27.268.885 pessetes. No es pot dir que siguin una gestió del Tecnologic de Massachussets

Per acabar, sempre he estat contrària a la pràctica del amiguisme i el nepotisme (afavorir familiars). Motiu pel qual no m'aprofitaria mai d'una situació familiar per accedir a més informació de la que me correspon com a regidora.

Pera altra part, per tal d'aclarir conceptes, estaré sempre encantada de fer un cafè amb vostè, i quan vostè vulgui

ANTONIA MERCADAL SERRA,
Regidora pel PSIB-PSOE a sa Pobra

AGRUPACIO SOCIALISTA DE SA POBLA PSIB-PSOE

COMUNICAT

Sa Pobra a 27 d'octubre de 1.993

Per afavorir la situació econòmica de sa Pobra, que com és sabut es troba amb un moment difícil. L'agrupació Socialista de sa Pobra vol fer una proposta a l'equip de govern, en el sentit de sol·licitar la inclusió de sa Pobra dins la MANCOMUNITAT DEL RAIGUER, pensant que el nostre Poble gaudeix de les característiques necessàries per pertànyer-hi

Aquesta inclusió serà beneficiosa al nostre poble ja que:

- L'agricultura poblera tindria el recolzament que tanta falta li fa.

- L'abaratament del serveis municipals i la consegüent reducció d'impostos als poblers.

- La consecució d'ajudes afavorirà els comerciants a l'igual que als pobles dels voltants.

- Es tindrà molta més força per aconseguir ajuts de l'administració Central i de la comunitat Econòmica Europea.

En aquest sentit, ja es va pronunciar el nostre grup municipal, en el plenari ordinari de dia 11 d'octubre de 1.991, fent una interpel·lació al regidor d'agricultura. Renovam el sentit d'aquella proposta, ja que el President de la MANCOMUNITAT DEL RAIGUER ha fet una convidada informal a l'Ajuntament de sa Pobra, perquè el nostre municipi entri a formar-hi part.

Pensam que ara les condicions que es donen són les més favorables per la nostra inclusió.

*Celler
Ca'n Cotà*

Carrer Lluna, 27 - Tel. 86 21 55
07420 Sa Pobra (Mallorca)

CONTRA EL CONVENI DE LA CONDUCCIÓ D'AIGUA DE "SA MARINETA" CAP AL TERME DE PALMA I CALVIÀ

MANIFEST DE L'AJUNTAMENT DE LLUBÍ

L'Ajuntament de Llubí, en la seva qualitat de representant i dipositari de la confiança dels veïns d'aquest Municipi, i davant el sentir i la presa de consciència per part de la majoria del veïnats, sobre les conseqüències negatives, pels drets i interessos de la comarca, i per tant, d'aquest municipi, que podria ocasionar l'explotació de l'aqüífer de Llubí-Muro (Sa Marineta) i davant la quasi unànime resposta negativa a la firma de tot conveni encaminat a l'explotació del citat aquífer per a la conducció d'aigua als municipis de la badia de Palma i el seu entorn, es veu en la necessitat i obligació de MANIFESTAR:

1.- Que l'Ajuntament de Llubí, atès el sentir majoritari dels conveïns i en nom de l'exercici armònic i adequat de la confiança que ens fou democràticament dipositada, mostra la seva més absoluta oposició a la reanudació de les obres consistents en la CONDUCCIÓ D'AIGUA DE L'AQUÍFER LLUBI-MURO (SA MARINETA) A LA ZONA DE LA BADIA DE PALMA I EL SEU ENTORN, AIXÍ COM A LA FUTURA EXPLOTACIÓ DE L'ESMENTAT AQUÍFER PER A L'ABASTAMENT D'AIGUA A LES ESMENTADES POBLACIONS DE LA CITADA ZONA.

2.- Que l'Ajuntament de Llubí, conscient de les necessitats plantejades per a l'abastament d'aigua en els municipis de Palma i Calvià, manifesta la seva solidaritat amb TOTS els altres municipis de Mallorca, també amb els de Palma i Calvià, però, al mateix temps,

considera en el present cas, que els interessos locals i comarcals de la zona de Sa Marineta posats en joc, això és, que els interessos convergents i adversos de la comarca de Sa Marineta amb els de la zona de Palma-Calvià, no són menys generals ni menys importants que els interessos també municipals de Palma i Calvià, i això amb independència del volum de riquesa que la ciutat de Palma i el Municipi de Calvià generen per a Balears, ja que això obeeix, sense cap dubta, a la falta d'una planificació adequada, descentralitzada i racional de l'activitat econòmica general de les Illes Balears.

A més, l'experiència ens demostra que les explotacions massives realitzades en altres aquífers de l'Illa de Mallorca ens confirma els perjudicis i altres efectes negatius ecològics i de salinització ocasionats a la zona de l'aqüífer explotat.

3.- Que la declaració d'interès general, realitzada "a priori" per R.D. Llei, i la posterior declaració d'emergència realitzada per a la contractació de les mencionades obres, són criteris aquests no compartits en absolut per aquest Ajuntament, donat que no és racional ni possible que aquest Ajuntament consenti o permeti subordinar els interessos locals i comarcals als interessos d'altre comarca (Palma-Calvià) necessitada del recurs escàs i bàsic de l'aigua, per un creixement progressiu, desmesurat i faltat d'una racional planificació i previsió de recursos hidràulics per atendre les necessitats del seu desenvolupament.

4.- Que la meritada conducció d'aigua a la zona de la badia de Palma i el seu entorn, i la consegüent explotació de l'aqüífer Llubí-Muro, no és una obra a realitzar en virtut de les previsions d'un Pla Hidrològic de conca, sinó que ho és en virtut d'una eventual necessitat posada de manifest per la Junta d'Aigües del Govern Balear, i presa en consideració pel Govern de la Nació. En conseqüència, el Govern Central i el Govern Balear, amb la referida conducció d'aigües no pretenen solucionar coordinada i definitivament el problema de l'abastament de Palma i Calvià, sinó tan sols aconseguir paliar temporalment i a curt termini les deficiències del subministre d'aigua a les citades poblacions amb un gran pes polític i econòmic a nivell de Balears.

5.- Que l'Ajuntament de Llubí considera que per part dels Batlles de Palma i Calvià i per part de l'Administració Central, això és, per part del Govern Central, no s'ha demostrat un interès específic pràctic davant la situació de l'abastament de les indicades poblacions, ja que les Administracions municipals no han pres mesures restrictives ni racionalitzadores del subministre d'aigua, tant a la quantitat com a l'ús, no s'han realitzat les reparacions necessàries i suficients per evitar les pèrdues d'aigua de la pròpia xarxa de subministre, instal·lació de comptadors individuals, l'obligatorietat de construir aljubs en les noves edificacions per recollir i aprofitar les aigües pluvials, etc. A més, per part dels representants municipals dels dits

Viuda d'Antoni Serra, S. A.

PATATA DE CONSUM

CEBA

PATATA DE LLAVOR

LLEGUMS SECS

FERTILITZANTS

Mercapalma

Sa Pobla

oficines (07007 - Palma)
ZAC parcel·la núm. 6
266158 - 62

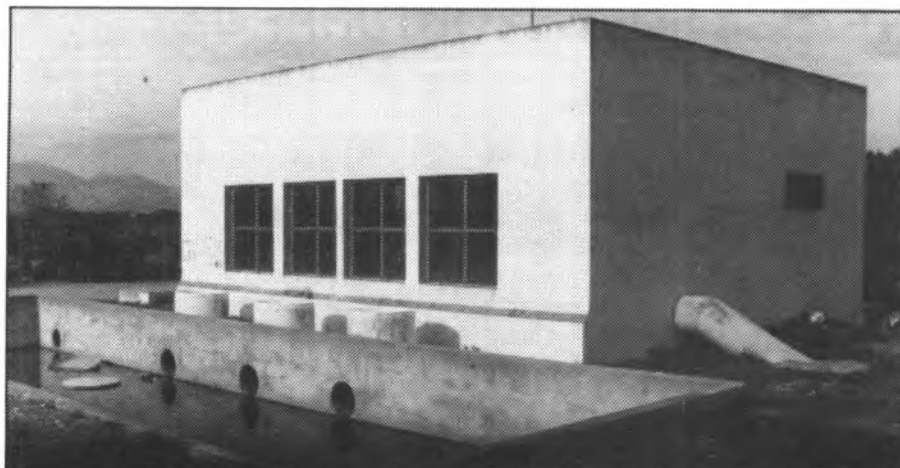
Fax 26 44 22

vendes
p. 1-7 - 119
263205 - 06

Mister Green, núm. 20 (07420 sa Pobla)
540100 - 04

Fax 54 24 19

municipis no han demostrat un interès pràctic en debatre la referida problemàtica de forma efectiva, més bé algun d'ells s'han limitat a realitzar manifestacions o actuacions amb signe prepotent, donant per segur que els interessos de Palma i Calvià són molt superiors als de la zona de Sa Marineta.

Per altre part, l'Administració Central, a pesar d'haver transcorregut més de 8 anys des de què es promulgà la vigent Llei d'Aigües, no s'ha elaborat el Pla Hidrològic de Conca previst a la Llei d'Aigües, el qual junt amb els restants del territori espanyol deven conformar el futur Pla Nacional Hidrològic.

Igualment, aquesta falta de participació activa i interessada és predicable per la dèbil actuació i participació realitzada per altres representants municipals de municipis integrats i/o lindants amb la zona de Sa Marineta, els quals seran dels primers en notar els efectes adversos que puguin produir-se amb motiu de l'explotació de l'aqüífer Llubí-Muro.

6.- Que l'Ajuntament de Llubí considera discriminatori i faltat de solidaritat que determinades obres de conducció d'aigües, hagin de ser finançades per l'Estat i altres conduccions hagin de ser finançades pels propis municipis. Dites actuacions aïllades i faltes de planificació porten a la situació de què municipis de la zona de Sa Marineta i els del Pla de Mallorca hagin de pagar pròximament el metre cúbic d'aigua a un import molt superior a l'establert en els municipis de Palma i Calvià.

7.- Que, finalment i en honor d'una planificació racional i a l'efectivitat del principi de solidaritat ja proclamat a l'any 1978 per la Constitució Espanyola i avui d'actualitat en el tema que ens ocupa, l'Ajuntament de Llubí insta al Govern Central i al Govern Balear per a que ambdós, de forma efectiva i dins de l'àmbit de les seves respectives competències, s'elaborin els plans hidrològics de conca per solucionar el problema d'abastament d'aigua a totes les poblacions de les Illes Balears, i, dins de l'àmbit de la planificació, per part del Govern Balear es procedeixi a

la elaboració d'un Pla Director Territorial de Coordinació amb les determinacions i previsions establertes en la vigent Llei del Sòl. De la mateixa manera, se sol·licita a l'Administració Central i a la Autònoma un progressiu increment de la inversió pública per a la investigació, estudi, i en el seu cas, execució d'altres sistemes alternatius d'abastament d'aigua atenent als usos, fomentant al mateix temps la investigació d'energies alternatives per abaratir els costos de producció, evitant el consum desmesurat dels recursos naturals limitats.

8.- Que, no obstant el manifestat, l'Ajuntament de Llubí valora molt positivament la sensibilització social i institucional que ha causat el debat sobre la problemàtica del trasvassament de l'aigua a la badia de Palma, així com l'activa participació de les Coordinadores de Llubí i Sancelles, la dels màxims representants municipals de les poblacions afectades i la labor activa, amb talant democràtic i dialogant, efectuada fins el dia de la data, per l'Honorable Sr. Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori del Govern Balear, encaminada a l'obtenció d'un acord global per procedir a la reanudació de les obres a què es refereix el present manifest, encara que dit objectiu, per les raons apuntades, no hagi sigut possible.

9.- Que l'Ajuntament de Llubí, en la seva condició de legal representant dels veïns d'aquest municipi i en defensa dels seus drets i interessos que té encomanats, exercitarà, amb el màxim respecte als principis i regles democràtiques, les accions de tota classe que siguin procedents en dret..

Mecarpín, C. B.

Servei Oficial

C/ Major, 122
Telèfon 54 05 39

07420 SA POBLA (Balears)

Dra. MAGDALENA BENNÀSSAR MOJER
TOCOLOGIA - GINECOLOGIA

dilluns i dijous
de 9,30 a 13,30

dimarts i divendres
de 15,30 a 19

CLINICA PLANAS, S. A.
C/ Menorca, 3
Tels. 73 03 45 / 46 - 73 88 43 / 44
07011 - PALMA

C/ Fadrins, 28, 1r.
Tel. 86 20 92
07420 - SA POBLA

TERRA I GENT A SA POBLA - OCTUBRE 93

Cauen les fulles dels arbres de la **tardor mallorquina**, sota les terres ben amaraades. La pluja ha caigut suau i abundant, deixant una gota de mel a la boca del pagès. La natura s'ha mudat per anar a les fires dels torrons, els colors grocs i grisencs corren de Randa a Formentor, de Cavalleria al Cap d'Altrutz, de sa Talaïassa a Formentera. Es la foto de la tardor, de les flors portades al llit del record, de la foto emmarcada dins la **instantània de la vida**. Cauen les fulles dels arbres sobre la terra i la gent de Sa Pobla.

L'horabaixa del 3 d'octubre un grup de bergantelles que caminaven i passejaven pel **camí des Carnatge**, aviat se n'adonaren que un home les seguia d'un tros enfora, donaren mitja volta, contaren el fet i el pensament a la Policia local, la qual després de donar un grapat de voltes, trobà l'home del camí, que era ni més ni menys que en Bernat del carrer Cabrinetti, bon conrador i **pagès de tota la vida**, amb hort i caseta a vorera de camí. Quan li demanaren sobre els fets, en Bernat respongué que fa tres vegades que li roben al l'hort, que no es refia de ningú, i per aquest motiu pitjava al darrera, d'un tros lluny, a aquella jovenalla.

Al corral de l'amo en Joan Pep **una gallina va entrar**, aquesta no era seva ni coneguda, tingué tan mala sort que els rosers li menjà, pensant que era de qualche veïnat, així ho demanà. Assabentats dels mals i de la malsofridesa de l'amo dels rosers, ningú va dir que la gallina fos seva. ¿A on és ara la gallina que trobà mestre Joan Pep?

Malgrat el que ens han ensenyat sobre l'estimació a la natura i al nostre poble, a l'octubre del 93, bastants de poblers continuen tirant les seves **escombraries** als afores del poble i al Parc de S'Albufera. I això que l'Ajuntament ha disposat de contenidors per emprar amb aquesta finalitat.

El **ciclista** amb la clenxa feta, cara de vent, casc, guants i calçons curts, baixava tot valent de l'**Ermita de son Mascord**, el revolt era prop, fot

frenada, i de tanta força que duia les 100 quarterades de la possessió no li bastaren, l'esclafit, els alls i gemecs encara arase senten. L'altra dia passant per davant Can Mas al carrer Lluna el vaig veure amb el peu enguixat, i xerrava amb dos companys preparant la II Marató de Mountain Bike del 94. Que et milloris **valent corredor!**

El passat dia 11 d'octubre un bon cuiner pobler cercava Binissalem pels voltants de Sa Graduada, **la tallada que duia era somerina**, i els mateixos veïnats, preocupats per ell, cridaren a la Policia Local, aquests agafaren les claus del seu cotxe, i el viatge del cuiner no acabà a Binissalem, si no sobre el seu matalàs.

Madò Maria "móra" del carrer d'es Solva tenir molta sort, havia perdut la seva cartera amb doblers, una bona gent la trobà i li va lliurar.

Al Col·legi **Tresorer Cladera**, han donat una passa important. Compten amb la col·laboració d'un **monitor àrab** per ajudar els nins procedents del Marroc. L'objectiu és la seva integració. I, malgrat no sigui del mes d'octubre, el 5 de novembre, l'APA i els alumnes de Sa Graduada es manifestaren per denunciar els incompliments dels acords assolits amb el Ministeri d'Educació. Per cert, aquí i ara cal recordar que són l'única Comunitat Històrica amb **llengua pròpia** que NO compta amb el camp educatiu transferit.

Malgrat el fred el dijous 21 a la tarda molts de poblers gaudiren de les **acrobàcies amb cotxes** al Polisportiu. Els pilots italians demostraren un excel·lent nivell professional. La majoria d'ells són tècnics d'efectes especials a les pel·lícules d'acció.

Sense tant de perill, el diumenge 24, mentre la Policia Local acompanyava un grup de ciclistes de Búger que feien la seva diada cicloturística pels camins de Sa Pobla i Búger, uns eixerits poblers del **Grup Excursionista** baixaven del Santuari de Cura cercant l'Oratori de Castellitx.

Els **mercats del Diumenge** a Sa Pobla han deixat l'avorridura de l'estiu i han tornat recuperar el renou i el ritme hivernenc. Sense deixar la Plaça Major, els padrins que "de fener" prenen el sol als bancs diuen que senten remor de fira i torró.

A les 21.30 del 29 la sra. Comas anava cap a casa seva, i va esser **víctima** del vulgarment anomenat "tiron", cosa que no passa sovint a Sa Pobla. **Dos joves amb caçadora** vaquera, vespino negre esperaren que no hi hagués ningú pel carrer, s'acostaren pel seu darrera, i d'una grapada agafaren la bossa. No més comentaris.

Dels **accidents de trànsit** direm que són 14 els comptabilitzats. Cinc persones ferides greus, dos ciclomotors, una bicicleta, tres motos, tretze turismes, tres camions, i un autocar participaren a la "festa". A tres accidents hi participà un sol vehicle. Part d'aquests cinc ferits tocaven dur el casc i no el duïen, aquest fet aviat serà normal dins Sa Pobla, també el no dur cinturó de seguretat, circular amb direcció prohibida, no respectar els stops, circular amb vehicles donats de baixa, conduir sense carnet o permís. I sobretot no tenir l'assegurança pertinent del vehicle. De les assegurances, la **Policia Local** ha manifestat que aquest mes s'han precintat tres vehicles per no presentar-la.

Bé, cadascú menjarà el brou que s'ha cuinat. Deixant la serietat per un altre moment (els **sectors crítics** diuen que **Sa PLAÇA** és massa seriosa i per a gent vella), agafarem les perxades tocs i baralles. El dia 7 a la nit al bar Sa Picada un bon ciutadà amb les galtes vermelles molestava els altres clients, els de sempre li cantaren una cançó de bressol i s'adormí. El dia 8, renou fort al bar Sa Via. El 20, tocs i perxades al bar Paradís, altres dues "galtes vermelles", es tuparen de valent, la P.L. replegà el que va quedar d'ells. El 29, un pobler d'orelles i **galtes vermelles** en lloc de dormir al llit, s'estimà més el Bar Soclamar, l'espectacle fou depriment.

Set **vehicles robats** dins Sa Pobla, cinc d'ells per no agafar la "camiona" de Ciutat i dos per fer carreres dins el torrent de Búger. Els del torrent són joves que els empen per fer carreres dins el llit del torrent. Xerrant del torrent, a mitjan mes la brigada d'obres del l'Ajuntament retirava cotxes vells tirats al torrent.

Dia 4 d'octubre la P.L. i la G.C. varen detenir a José M.F., està acusat de participar a la **violació** d'un nin a Inca.

En breu temps, pareix ésser que l'ajuntament començarà a aplicar l'Ordenança o Reglament publicada al BOCAIB l'1 de Juliol d'aquest any, referida a distàncies de **plantació d'arbres** i arbustos.

Diuen que alguns poblers que feia molta estona no pagaven els rebuts d'aigua potable, **han obligat** a l'ajuntament a que se'ls tallàs el subministrament.

El Dilluns 25 un ca mossegava lasra. Cantallops, a una cama. Aquesta sra. va dir que hauria de ser **obligatori el morral**.

La **grua concertada** amb l'Ajuntament aquest mes ha retirat 15 vehicles. Cinc per estacionar davant guals, Un per ferralla, i nou per desplaçament.

Continuen els **robatoris de bicicletes** mountain bike, aquest mes, cinc.

La Policia Local ha presentat al Jutjat set **Atestats Judicials**: Quatre per accident de trànsit, un per agressions, un per robatori a domicili, i el darrer per utilització no legítima de vehicle a motor.

Des de l'Ajuntament, el 29 d'octubre sortien publicats **quatre Bans**, els titulars d'aquests són: 1.- De la Devolució de les quantitats pagades de més corresponents a l'impost de circulació de veh. de 1992. 2.- Presentació de sol.licituds de sepultures corresponents a la imminent ampliació del cementeri municipal. 3.- Vacants les places de Jutge de Pau titular i substitut de Sa Pobla. 4.- Ampliació del període de cobrament d'impost i arbitris municipals.

Estimat llegidor i llegidora, terra i gent s'ha acabat per aquest mes, vos deixam pensant amb els esclata-sangs, torrons, i fires. **Bon profit**.

SUMARI DELS DARRERS BANS

1.-Sobre la devolució de les quantitats pagades de més corresponents a l'impost de circulació de vehicles de 1992.

2.- Presentació de sol.licituds de sepultures corresponents a la imminent ampliació del cementeri municipal.

3.-Vacants les places de Jutge de Pau titular i substitut de Sa Pobla.

4.-Ampliació del període de cobrament d'impost i arbitris municipals.

Polauto

Jaume Pol Cladera

Héroes de Toledo, 54 Tel. 54 58 72
ALCUDIA (Mallorca)

Jaume Pol Cladera

Carretera Inca, 57 - Tel. 54 09 88 - SA POBLA
Héroes de Toledo, 54 - Tel. 54 58 72 - ALCUDIA

PLE EXTRAORDINARI DEL 9 D' OCTUBRE

El plenari extraordinari de dia 9 d'octubre de la nostra Corporació Municipal no en va tenir res, d'extraordinari: va esser del "NORMALET" des del punt de vista dels temes i les discussions allà presentades.

Per començar, notàrem la manca de les càmeres de TVP al saló de sessions. No varen esser convidades?, Han rebut instruccions al respecte?. Mancant l'ingredient de la transcendència pública de gestes i paraules, els plenaris es "descafeïnen", es fan més domèstics, manco altissonants i gràcies a l'Altíssim, més cordials. De la desgràcia de Judes....

Els temes importants que es discutiren varen esser les Ordenances de recollida de fems. El PSM-NM, que havia elaborat el document juntament amb tots els partits de l'Ajuntament, va presentar disset esmenes a l'esborrany. Se'n varen acceptar la majoria, votant-se al Plenari quatre que defensà el Regidor Pere Franch. Varen esser rebutjades per la majoria i la votació del text original, aprovada per unanimitat.

Tots els grups de l'oposició demanaren un informe jurídic de secretaria respecte de la legalitat del projecte Munar de legalització de Crestatx, S'Ubac i Son Toni. Segons

el regidor nacionalista Cladera, no s'haurien de donar més llicències d'obra fins que no s'hagi recepcionat la urbanització per part de l'Ajuntament.

En Rafel Munar, brillant com sempre, explicà que anaven pel millor dels camins possibles en la difícil tasca de legalitzar urbanitzacions il.legals...."I els experts que vagin a estudiar".

El PSM demanà que el propietari dels Pous des Molinàs (oficialment, un milió i mig de metres cúbics d'aigua que es treuen cada any, realment,.... no se sap) tregui la llicència d'activitat i se pugui controlar l'aigua que treu. El grup de la majoria, va fer una esmena ampliant la sol.licitud de documentació a la Junta d'Aigües.

Finalment, la portaveu del PSIB-PSOE demanà que s'expliqués el seguiment de l'asfaltatge dels carrers, etern cavall de batalla per a uns i per als altres. En Rafel Munar va admetre que setze metres del carrer Asalto s'havien de tornar a asfaltar perquè havia quedat malament i va voler deixar clar que no es pagarien les corresponents factures mentre l'asfaltat no quedàs bé.

Qualque cosa rara passa a l'Ajuntament de Sa Pobla: repassant

els punts de l'ordre del dia, TOTS SE VAREN APROVAR PER UNANIMITAT...Una bassa d'oli. Lo dit: qualque cosa rara passa el dilluns a l'incòmode Saló de Sessions.

ORATÒRIA

"Crestatx és la urbanització il.legal més avançada de Mallorca"

Rafel Munar

"Si Palma no ens copia el model de Cooperació per les urbanitzacions il.legals, no ho arreglaran ni en deu anys"

Rafel Munar

"...I si ho arreglen abans de deu anys, serà perquè els polítics de Palma cedeixen"

Jaume Font

"Aixó de Crestatx está mes verd del que hem pensava"

Joan Cladera

"No veig a on pugui arribar el teu despiste, Joan" (a en Joan Cladera)

Rafel Munar

xerrim

-L'ex-conseller de Turisme, el pobler Jaume Cladera, afirmà en una entrevista, que ell no podrà ser mai President de la Comunitat Autònoma perquè no està disposat a engolir-se més de **tres-cents arrossos bruts cada any!**

-Tots els que estan en descobert, els Bancs els cobren un 33%, **a un negat dóna-li aigua!**

-No sabem per què, però les càmeres de la **Televisió Poblara** no estigueren presents al plenari que es feu el passat vespre dia 8 de novembre.

-Seguint amb temes televisius, recomanem de bon de veres el programa **Persones Humanes** que cada dijous al vespre emet TV3.

-Aquesta vegada no parlarem de l'**asfalt damunt l'asfalt**, no voldríem fer més mal de ventre!

-Quan enderrocaren el molí de Can Tos, les **Jonqueres Veres** tingueren un mal dinar, pel que sembla, però, tot acabà aquí.

-**Enhorabona a l'Ajuntament** per la plantada d'arbres al passeig del Cementiri.

-Els qui no passau per la Plaça els diumenges en haver dinat, no sabeu quin espectacle us perdeu amb la **"manguera"**. Com deia el vicari Parera, el qui pot que hi posi remei.

-Què se n'ha fet del **Butlletí Municipal**?

-Vàrem llegir que una empresa americana té intenció de fer-se amb les naus de l'extinta **Cooperativa**. Voldríem que les negociacions arribassen a bon port.

-No sembla que el **contenidor** que hi ha ben davant el nou edifici dels Cavallets estigui al lloc més adient.

-Demanaríem als **conductors** que els dies de pluja tenguin en compte el pobre vianant, que quasi sempre en surt beneït.

-Un altre premi pel nostre **Miquel López-Crespí**, aquesta vegada ha estat de poesia al Principat d'Andorra. Enhorabona Miquel!

-Sabem que els problemes dels **bassots** tenen difícil solució; la solució que apuntà el regidor d'urbanisme, Rafel Munar: amb una agranera empènyer l'aigua; els que feim el xerrim ens demanam: fins on s'ha d'empènyer? Fins a la mar?

-Lamentam el canvi d'actitud del Govern Balear, que a darrera hora s'ha aliat amb el PSOE, i ara dóna suport a la prioritització del **segon hospital** de Palma en contra del projectat a Inca.

-A la Unitat Sanitària, més coneguda per l'Amulatori, pogueren veure un poal que

recollia l'aigua de les **goteres**, i això que no fa massa anys que s'inaugurà!

-En la qüestió de l'**asfalt damunt l'asfalt**, en Rafel Munar diu que s'ha basat en una teoria del Professor Franz de Copenhage, segons els qui feim el xerrim el que ha aplicat ha estat la teoria "A+B dividit per na Maria per sa cuina = un pegat foradat".

-Vaja quina picabaralla que tenen el batle Jaume Font i la regidora Antònia Mercadal amb el **tema dels morosos** de rerafons, volem suposar que les presses d'en Jaume en contestar han estat les causants que la seva rèplica no fos en la nostra llengua!

-Aquests dies hem pogut llegir que el Govern Balear pensa endur-se cap a Ciutat, el doble d'**aigua** que el que han proposat els municipis del Pla, Idò anam bé!

-Encara esperam, ara ja d'asseguts, que en **Miquel Segura** ens anomeni el "caramull de falsedats" que segons ell vessa la nostra revista.

-**Pallasso**: etimològicament home de palla, el Diccionari de l'Enciclopèdia defineix el pallasso com "Home que pel seu capteniment poc seriós i inconsistent no mereix d'ésser tingut sinó com un objecte de divertiment".

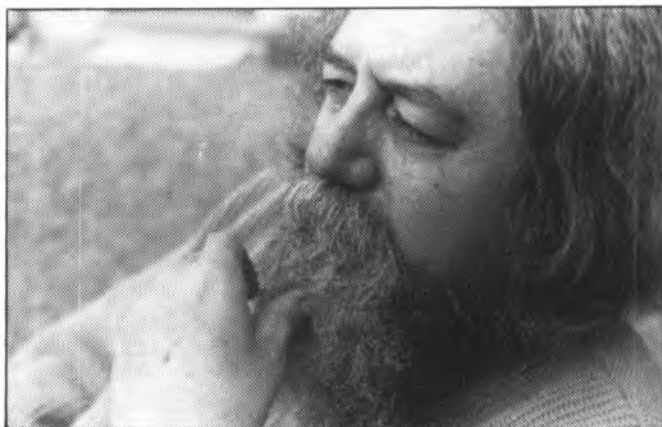
conversa amb...

Antoni Caimari, la força d'una idea

per Joan Company

Sa Pobla com a poble amb vitalitat compta amb una sèrie de personatges que són en certa manera els que li donen la seva singularitat, són aquests personatges -que s'aparten d'una manera radical de l'adotzenament, i que per tant són mirats, a vegades, amb certa suspicàcia-, els que, sense cap dubte, deixaran la seva empremta en l'ànima col·lectiva; entre aquests ningú pot dubtar que es troba el músic Antoni Caimari; vaig tenir la sort de conèixer-lo quan tenia setze anys: cada divendres a mi i a uns grup reduït d'amics ens feia una curs d'iniciació a la música, gràcies a ell ens apropiàrem al móns de Bach, Beethoven o Schubert, i començàrem a familiaritzar-nos amb els noms de Ravel, Berg, Bartok o Stockhausen. Record molt bé l'entusiasme amb què ens comentava certs paratges de grans obres, sempre recordaré la vehemència amb què ens explicava el pas del tercer al quart moviment de la quinta de Beethoven. Un parell d'anys més tard repetí aquest curs a la delegació de Sa Pobla de l'Obra Cultural, de la qual fou, durant la seva primera etapa, un dels seus més actius membres.

Avui Antoni Caimari és un nom important en el

terreny de la música, reconegut fins i tot a nivell internacional; n'Antoni ha fet de la música l'objectiu de la seva vida, convençut que aquest servei a l'art és el millor servei que pot fer al millorament de la humanitat. Hem anat a trobar en Toni Caimari a son Biellí on l'hem trobat amb un grup de músics en plena audició musical que amablement ha interromput per conversar amb nosaltres.

-quins són els compositors que més han influït en la teva obra musical?

-Qui exercí una influència més forta i més primerenca fou J. S. Bach, també Txaiovski, i evidentment Beethoven, posteriorment vingueren les influències de Chopin, Debussy, Bartok i tots els grans compositors que els seguien.

-Si haguessin de definir la teva música com la definiries?

-Tal vegada com una síntesi del que és el piano, el món pianístic es basa en Beethoven, fou ell qui creà el piano tal com el coneixem avui, a partir d'ell apareixen l'obra de Debussy, de Bartok i de tants d'altres gran figures, com la de Schönberg, un compositor ja del segle XX, i jo em considero una mica el qui tanca aquest cicle expressionista del piano; sóc un compositor romàntic, és a dir, crec que el meu llenguatge és

expressionista però la meua postura és romàntica, encara que molts d'amics meus diuen que no, però jo crec que sí, que la meua obra reflecteix una posició, davant la societat i el món que m'envolta, clarament romàntica, en el sentit que intent assolir objectius que podríem anomenar "impossibles".

-La teua obra és bàsicament una obra avantguardista, m'agradaria que ens explicassis de quina manera et posares en contacte amb les noves tendències musicals?

-En un principi, bàsicament, a través de la ràdio. Pensa que afortunadament l'Estat Espanyol disposa des de fa molts d'anys amb una gran emissora de ràdio dedicada íntegrament a la difusió de la música, a través d'ella vaig tenir accés a les obres dels compositors del segle XX: John Cage, Bartok, Shönberg, Weber, etc, també els compositors espanyols com Haffter, el mateix

Marco, entre d'altres. És a dir la ràdio va ésser la meua finestra al món. Després, precisament gràcies a un concert organitzat per l'Obra Cultural del guitarrista Fernanco Quiroga, vaig contactar amb en Llorenç Balsac, qui a la seva vegada em va posar en contacte amb en Barber, Mestre Quadreny, Carlos Santos, etc. Després ja vaig organitzar cada any els Encontres de Compositors.

-Ara que estam parlant d'aquestes primeres figures de la música, tant a nivell estatal com internacional, m'agradaria comentar amb tu una de les crítiques que es fan sovint a la música contemporània: la d'haver-se allunyat del públic.

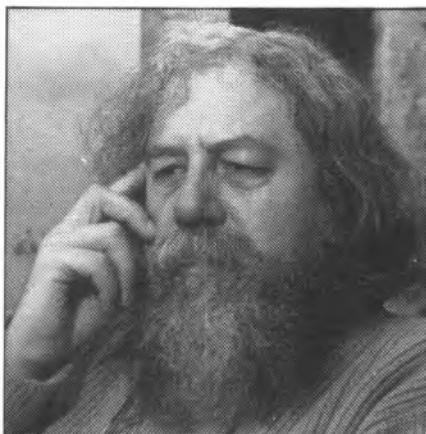
-És un error pensar això, el que passa és que la gent es torba molt a assimilar coses noves, pensa que en Beethoven no va ésser, ni de bon tros, assimilat tot d'una; en Bach mateix va estar en la seva vida molt

marginat i varen ser necessaris cent anys perquè es reconegués la seva obra, va ser en Mendelssohn qui va donar a conèixer la Passió segons Sant Mateu cent anys després d'haver-la composta: el gran Bach era un perfecte desconegut excepte pels grans compositors, el públic el titllava de "massa audaç", les seves innovacions harmòniques molestaven els immobilistes, pensa que a la Seu de Ciutat de Mallorca estava quasi prohibit, en Bach no va entrar a la Seu fins al segle XIX; si a Bach li va costar tant poder ésser assimilat què ha de passar amb Weber, Shönberg o Berg? El que està clar és que a la gent li costa molt assimilar les innovacions.

"la meua obra reflecteix una posició, davant la societat i el món que m'envolta, clarament romàntica, en el sentit que intent assolir objectius que podríem anomenar "impossibles"..

Al segle XX, el que passa és que som hereus d'una gran tradició musical amb grans músics, (Beethoven, Schubert, Schuman, Txaikovski, Brahms, Chopin, etc) aquesta tradició pesa tant que a la gent li costa fer un canvi i poder assimilar una nova estètica; pensa que quan de Brahms passam a Mahler és un canvi que costà molt a la gent, en canvi avui Mahler està considerat un clàssic,

passar de Mahler a Schönberg també és un canvi que costa, tot i que tot estudiós de la música sap que la música de Schönberg no és més que una continuació, en un procés lògic, de la música de Mahler. A més, la música del segle XX ha tingut un problema afegit: ha estat una música molt mal interpretada i, a també s'ha de reconèixer que hi hagut molts de compositors dolents. Encara que també en temps de Beethoven n'hi havia molts de dolents, ara crec que ens estem recuperant, avui tant els compositors a l'hora d'enllestir el seu procés creatiu i les mateixes Sales de Música, s'hi miren molt més.

-De totes maneres no creus que la música, a diferència de la novel·la que darrerament ha tornat a establir el fil d'unió entre l'autor i el lector, ha trencat aquest fil entre compositor i auditor?

-No, el que passa és que per aquestes contrades hi ha molta més tradició literària que musical, és aquest fet el que explica que la gent coneix en Joan Alcover o en Costa i Llobera i

desconeix absolutament un compositor mallorquí tan important com en Tortella. A Mallorca patim de manera greu la falta d'una cultura musical, i això és una mancança greu; et donaré un altra exemple: fa uns set o vuit anys que va morir un gran compositor mallorquí, com era n'Antoni Mateu, i ni els diaris se'n feren ressò.

-Tú, lluny de tancar-te en el teu món, sempre has dut a terme una important tasca divulgadora de la música, en un principi fent cursets de música a casa teua o a l'Obra Cultural de forma absolutament desinteressada, més tard amb l'Organització dels Encontres de Compositors, la Unió de Músics, la Fundació A.C.A., sents que aquest importantíssim esforç es veu compensat?

"som hereus d'una gran tradició musical amb grans músics, (Beethoven, Schubert, Schuman, Txaikovski, Brahms, Chopin, etc) aquesta tradició pesa tant que a la gent li costa fer un canvi i poder assimilar una nova estètica"

-Jo sempre he pensat que la cultura és la base d'un poble, a mi m'ha tocat el paper de la música que és un

**SEGURO
SERRA**

Pl. Constitución, 7

07420 SA POBLA (Mallorca)

CRISTALERIA SERRA

ESPEJOS - MURALES - MAMPARAS DE BAÑO
INSTALACIONES DE VIDRIO EN GENERAL
Y CARPINTERIA DE ALUMINIO

C/. Fray Junípero Serra, 67 - Tel. 54 02 89
07420 SA POBLA (Mallorca)

aspecte d'aquesta cultura, estic convençut que tota la tasca que duu a terme A.C.A. tindrà una incidència grossa en les futures generacions que es trobaran amb tot un patrimoni (uns medis, uns arxius, uns enregistraments, una estructura,...) que necessàriament influirà en el seu pensament, gràcies a aquest patrimoni els joves podran entendre el que han significat Beethoven, Bach o Brahms, i això inexorablement ha de dur un canvi social.

-Sempre m'ha admirat el teu optimisme...

-No és optimisme, n'estic absolutament segur.

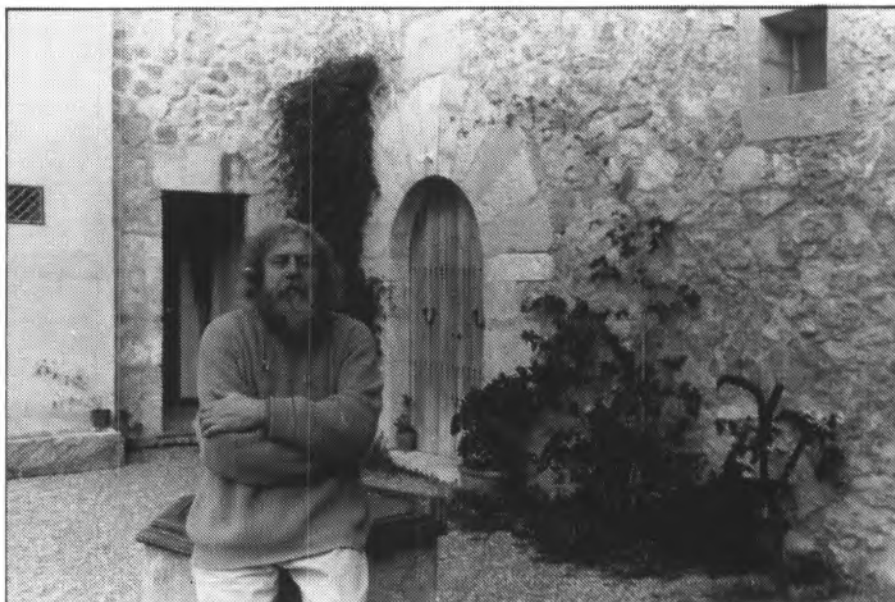
-Estàs satisfet de les ajudes institucionals que reps?

-No em puc queixar però crec que tots els projectes culturals necessitarien molta més ajuda.

-Com va néixer el projecte de la Fundació A.C.A?

-A.C.A. va néixer per aglutinar una sèrie de coses que ja estaven en marxa: els Encontres, la Unió de Músics, etc, va ser possible gràcies al fet que l'amic Jordi Soler ens va cedir el local, després ja s'hi afegiren les Institucions (Govern Balear, Ajuntament de Ciutat, Consell de Mallorca, etc) que permeteren la construcció de la nova seu.

-Quin projecte immediat té ara la Fundació?

-La construcció d'un Centre Internacional amb una gran sala per a 300 persones, cel.les per a músics i un laboratori electro-acústic, en aquest Centre, entre moltes altres coses, es duran a terme cursos internacionals de composició. Pensam que aquest projecte podrà ser ja una realitat en cinc o sis anys.

Aquest és n'Antoni Caimari, un home carregat de projectes, projectes que mai no es queden en simples projectes sinó que amb el seu esperit i la seva força es converteixen inexorablement en realitats, així ho demostren, no només una importantíssima obra pianística, sinó també una no menys important labor en favor de la difusió de la música: les catorze edicions dels Encontres de Compositors, les més de quaranta edicions fonogràfiques,

de les quals catorze són en disc compacte i la seu de la Fundació A.C.A a son Bieli de Búger.

"Projectes: La construcció d'un Centre Internacional amb una gran sala per a 300 persones, cel.les per a músics i un laboratori electro-acústic, en aquest Centre, entre moltes altres coses, es duran a terme cursos internacionals de composició. Pensam que aquest projecte podrà ser ja una realitat en cinc o sis anys."

Lluna 154 Tel. 54 05 46 SA POBLA (Mallorca)

Son Fornés, S. A.

Ctra. Sa Pobla - Inca, Km. 1'200 - Tel. 54 09 12
07420 - **SA POBLA** - (Mallorca)

SEÑAL DE RENOVACION.

RENAULT RENUEVA AHORA LA PINTURA DE SU COCHE.

Este es el momento ideal para renovar la pintura de su coche.

Porque el aspecto exterior del vehículo es el mayor argumento a la hora de valorarlo.

Por eso, en nuestra Concesión le proponemos una oferta personalizada, a la medida de sus necesidades, para que renueve ahora la pintura de su coche o, si lo desea, repare los pequeños golpes y las raspaduras de la carrocería.

Esta es una gran oportunidad. Acérquese a nuestra Concesión y pida presupuesto.

RENAULT

Esperamos su visita en:

RENAULT

RENAULT

Ctra. Inca, 21 - Fax 54 20 14 - Tel. 54 08 55 - 54 04 12

SA POBLA

07420 SA POBLA (Mallorca)

PER LA PELL DELS CARRERS

Alexandre Ballester

L'aire humit, les pluges, una claror somorta m'anuncien els temps de "fires", fita ancestral. L'aire ancestral. L'aire argentat i fràgil, melangiós, s'allarga pels carrers. Aquests dies, caminant pels carrers de sa Pobra, veig equips d'homes i maquinària que realitzen el nou pavimentat diari. La imatge actual d'aquesta feina, la tècnica operativa i els materials emprats, són molt distints dels d'antany, per tant, a la memòria del temps, em sorgeix una altra imatge. Naturalment, els meus records dels carrers de sa Pobra sense asfaltar, són prou anteriors a la data 1953, de la fotografia que il·lustra el comentari.

La fotografia és tot un document, ni més ni manco que la "brigada municipal" en una de les campanyes anuals d'asfaltat urbà. Pens que, els peons foren captats per la càmera, en el moment de començar, o d'acabar, un jornal, encara que, a la fotografia hi hagués escrit, "brigada trabajando", és simptomàtic. La brigada deixava la maquinària, durant la nit, a la Plaça del Mercat. Per cert la Plaça del Mercat, com espai per mercadejar bestiar, fou començada l'any 1892, en temps del batle Palou, però no va adquirir una configuració perimetral, fins ben entrat el present segle.

Deixaven, com he dit, les calderes on havien encalenticat l'asfalt, a una vorera del mercat, i record un fet anecdòtic, el vaig publicar a un diari de Ciutat, del qual, aleshores, era corresponsal. Una nit, un home que havia fet totes les tavernes de sa Pobra, sense saber com va arribar al mercat, la nit era freda, i va descobrir la calentoreta que encara irradiava la

caldera, una de les que apareixen a la fotografia, no ho va pensar dues vegades, s'allargà dins la caldera, damunt la tèbia massa d'asfalt, i es va adormir. El matí següent, en despertar-se, es va trobar aferrat a la bituminosa matèria asfàltica, que havia refredat, l'home tenia la roba i els cabells aferrats, no es podia aixecar, ni moure i va començar a cridar que els dimonis el tenien agafat pels cabells. El desferraren amb escarpres i tisores.

Antany, les ciutats, els millors carrers eren enllambordats, és a dir, pavimentats de llambordins, pedres d'una duresa especial, de forma prismàtica, encara en resten a certes ciutats. Els procediments asfàltics convincents es generalitzaren en temps moderns. Asfaltar consisteix a formar el paviment d'un carrer, o d'una carretera, per mitjà d'un tractament superficial asfàltic, per vegada, damunt un sòl estabilitzat, normalment l'anomenat macadam. El macadam, com a paviment flexible, és format per una o més capes piconades de pedra matxacada, fou inventat per enginyer escocès John Loudon Mac Adam, que havia assajat diverses formes d'empedrat.

Un invent sempre és subsidiari d'un sistema econòmic, d'unes possibilitats tècniques d'aplicació o d'una maquinària adient. Va esser la piconadora, el motor que facilità els paviments actuals. La piconadora la màquina que serveix per compactar el material del sòl, afermant-los i fent-los més resistents. La piconadora, és a la fotografia, popularment era coneguda per "es cilindro". Tots els infants infants quedaven embadalits mirant "es

cilindro" que, monstre de ferro, esbufegant sincopadament avançava amb un renou atronador, inexorable i rotund. A nivell del sòl, produïa un seguit d'esclafits secs, trencats de pedra que s'acaba de rompre i s'apretava, nivellant-se. Els al·lots tiraven taps de corona, davall les grans i pensants rodes laterals, per veure com es convertien en una espècie de disquets metàl·lics.

El metge oficial del "cilindro" de l'Ajuntament era mestre Vicenç Femenies, es deia que era l'únic que l'entenia. Record mestre Vicenç "Petrer", amb ulleres rodones i la boina tacada, enfilat sobre la piconadora com qui tracta un vell malalt, amb coneixement i un cert temor. I record una història rocambolesca, l'Ajuntament, un bon dia se n'adonà que el "cilindro" s'havia perdut. Ningú no sabia on era. El batle, aleshores, remogué cel i terra, va aparèixer, havia treballat, el "cilindro" per a una empresa privada, no s'havia perdut tot sol.

Per asfaltar, "quitranar" deia la gent, regaven l'asfalt amb un tub, que esquitxava el líquid fumejant, connectat a una caldera amb rodes i xemeneia, el foc mantenia en estat líquid l'asfalt, i mitjançant una bomba de pistó, accionada per dos homes, proporcionava l'asfalt al regador. Al darrera, una colla, tirava senalles de graveta i l'escampava tot seguit. Fum de llenya, fum d'asfalt, dens, irritant, olor ofegadora, llefiscosa. Renou i pols.

Aquells peons de la brigada, cigarreta penjant als llavis, posaven una pell nova als carrers, una pell grisa i lluenta. Ara que mir per la pell dels carrers, però ja és una altra pell.

JUNTS DINS LA NOVA UNIÓ EUROPEA

MANCOMUNITAT DES RAIGUER

Els ciutadans que ens dediquem a l'exercici de la política tenim com a objectiu bàsic el de millorar la qualitat de vida dels nostres conciutadans. Moltes vegades, però, abocats en la nostra missió, no ens aturam a informar els nostres veïnats de quines són les gestions que feim per a millorar la qualitat de vida del nostre poble.

És per això que, aprofitant la convidada de la revista Sa Plaça i tenint en compte que ara Sa Pobra s'obri un debat sobre la conveniència o no d'incorporar-se a la Mancomunitat des Raiguer, crec de justícia donar a conèixer als poblers el que és una Mancomunitat de Municipis, i en particular, què és la Mancomunitat des Raiguer.

La Mancomunitat des Raiguer, és una entitat que agrupa els municipis d'Alaró, Binissalem, Búger, Campanet, Consell, Inca, Lloseta, Mancor, Marratxí, Santa Maria i Selva, amb una població total de prop de 61.000 habitants. Es va constituir el novembre de 1.981 amb un objectiu concret i primordial: realitzar la gestió conjunta de la recollida, transport i eliminació de residus sòlids. Avui aquest objectiu que en un principi era primordial, ha passat a un segon pla, i en aquests moments estam oferint tota una sèrie de Serveis que ben segur individualment no podríem oferir: Borsa de treball, Cursos de Formació Ocupacional (Fontaneria, Tècnics de Guarderia, Floricultura, Turisme Rural, Jardineria, ...) , Servei de netetja de Camins Rurals, Asistència Social,...

Això ens ha fet abandonar els esquemes d'una Mancomunitat tradicional cap a una fórmula més evolucionada, el que els tècnics, avui en dia, anomenen Mancomunitat d'interés Comarcal, amb una visió dels problemes més global, fugint de

la visió localista, tant nefasta dins la política local de qualsevol país.

Amb aquest nou enfocament, hem pogut abordar temàtiques insospitades fins fa poc temps, tals com la sol·licitud d'esser declarats Comarca d'Acció Especial per part del Ministeri d'Administracions Públiques o la de ser declarats Objectiu 2 per part de la Comunitat Europea.

De capital importància ha estat anar junts, amb les mateixes idees i objectius. Cada municipi per ell mateix no hagués pogut mai somiar en accedir als Fons Estructurals de la Comunitat Europea, però com a Mancomunitat de municipis, representat a 61.000 ciutadans de la nostra illa, hem pogut fer aquesta sol·licitud, reconeguda ja pel Ministeri d'Economia i Hisenda dels Govern Central, i que en aquests moments s'està tramitant a la Comunitat Europea.

I aquest és el fonament d'una Mancomunitat. Els ajuntaments junts podem millorar tant el caire econòmic com d'eficàcia dels serveis que donam als nostre ciutadans. Podem intercanviar experiències, podem utilitzar maquinària comuna,... En definitiva, ens ajudem entre tots.

Això té una petita dificultat, s'han de superar els temors a perdre quotes d'autonomia municipal en benefici de millores pels ciutadans. És indispensable, hem d'aprendre a pensar no només pels ciutadans del nostre municipi, sinó pels de tota lla Comarca.

L'Ajuntament de Sa Pobra, ha començat fa pocs dies una sèrie de reunions amb representats de la Mancomunitat des Raiguer per parlar de la seva possible integració.

Des de la Mancomunitat des Raiguer veim molt positiva la integració de Sa Pobra, molt lligada històricament amb els municipis de

Salvador Cànoves

Búger i Campanet, ambdós integrats a la nostra Mancomunitat. Sa Pobra, com a municipi on la seva activitat, almanco més coneguda, és l'agricultura i que ha sabut assumir un fort procés de modernització d'estructures agràries, seria el complement idoni perquè a la Mancomunitat des Raiguer hi estassin presents els tres sectors: Agricultura, Indústria i Serveis.

La capacitat del poble de Sa Pobra per transformar la seva economia, està molt lligada amb tot l'esperit que en aquests moments mou a la Mancomunitat des Raiguer. Entre tots remuntarem millor les situacions adverses. Tots lluitam pels mateixos objectius, pensant pel bé de tots els ciutadans de la Comarca, perquè directa o indirectament, el benestar dels habitants del poble veïnat, ens afecta també a nosaltres.

Desig que aquestes reunions donin prest el seu fruit, i que els prop d'onze mil ciutadans de Sa Pobra passeu a integrar-vos a la Mancomunitat des Raiguer, i així, tots junts, poguem anar millorant de cada dia els nostre pobles, i en definitiva, el nostre nivell de vida. Així, junts tendrem més facilitats per integrar-nos a la nova Unió Europea.

Salvador Cànoves Rotger,

President de la Mancomunitat des Raiguer.

Cos i Cara

UNA PERFUMERIA
DISTINTA

c/ MERCAT, 32

SA POBLA

ALBUM DEL TEMPS

BRIGADA MUNICIPAL
1953

RESUM DE LA POLÈMICA

Recordo que cada dia a l'escola el mestre posava la data a la pissarra i després hi afegia la "Consigna". Les consignes eren, pot ésser, una deixalla de la postguerra casernària i triomfalista, però en general consistien en una divisa inofensiva - "Haz el bien y no mires a quien; A quien madruga Dios le ayuda"- que pretenien convertir-se en una pauta de comportament. La veritat és que dubto molt que tant els meus condeixebles com jo mateix les tenguéssim gaire presents, però almenys servien per aprendre dites i refranys.

He de confessar que de major hi prest una mica més d'atenció a tots els lemes i divises, i em vull atrevir a proposar-ne una a la vostra consideració. És especialment curiosa per encapçalar l'escut d'una petita república sud-americana. Diu: "Con libertad, ni ofendo ni temo."

Quan calibrem la frase en tot el seu pes, junt amb l'exigència explícita de llibertat hi trobem una admirable definició de comportament: que l'ús de la llibertat no serveixi per ofendre; i qui a ningú ofèn a ningú ha de témer. La frase, convertida en divisa d'un país, tal vegada també ens podria servir com a codi de conducta personal, sobretot amb les nostres petites disputes que darrerament publiquen els mitjans de comunicació. Qui exerceix el seu dret a la crítica ha de tenir present que la llibertat d'expressió no es pot convertir en llibertat per ofendre (entenent que l'ofensa, en aquest cas, consisteix en aplicar qualificatius i valoracions despectives a conciutadans amb els

qui discrepem). D'altra manera, de l'ofensa sorgeix l'enemistat i el temor a la lliure expressió, i tal cosa provoca conductes airades que no contribueixen a la bona convivència, ni a consolidació de la llibertat d'opinió i que, a més, són de mal gust.

A l'hora de la desavinença convé distingir entre la desqualificació del missatge i la del missatger. El fet que hi hagi opinions que no ens mereixen cap respecte és cosa corrent -ens hi trobem cada dia-, però que "professionals" del periodisme aprofitin aquestes diferències per atacar la dignitat de la persona amb qui discrepen, significa que encara no han entès que la defensa de la llibertat d'expressió ens obliga a discrepar de allò que es diu, sense rebaixar la dignitat de la persona que ho ha dit.

També convindria, en aquest cas, precisar el valor del verb "ofendre". Evidentment no hi pot haver ofensa si el destinatari de la crítica no se sent ofès, com també cal afegir que no reconeixem a tothom la capacitat per ofendre'ns, però certament que ferint de paraula als nostres antagonistes - que no enemics-, mai no és contribueix a donar llum ni a aclarir la raó de la discrepància, que en bona llei hauria de ésser la principal prioritat de la discussió.

És molt probable que si els columnistes en general -i els locals en particular- fossin més discrets amb les crítiques a tercers, les polèmiques no arribessin al punt de virulència que darrerament ens tenen acostumats, i no provocarien el rebuig multitudinari.

Almenys jo així ho penso i així ho dic, però penseu que no tinc la certesa absoluta, ni la veritat revelada, ni el do de la il·luminació divina, ni la pretensió de fer literatura -ni moral- damunt l'esquena de ningú. En aquesta avinentesa m'agradaria fer cas de les observacions del filòsof(1) i, amb el vostre permís, repetir el que ell diu: "Quan un periòdic tria una persona, tal volta inofensiva, per fer d'ella una víctima propiciatòria, els resultats poden ser terribles. Afortunadament, aquest és un destí del qual es lliura molta de gent, gràcies a la seva insignificància; però com que la publicitat és de cada vegada més perfecte en el seus mètodes, hi haurà un perill creixent en aquesta nova forma de persecució social. Es un assumpte massagreu per ésser afrontat amb desdeny per l'individu que n'és víctima, i sigui quina sigui la nostra opinió sobre el gran principi de la llibertat de premsa, jo crec que s'hauran d'augmentar les penalitats contra la difamació i s'haurà de fer alguna cosa per impedir que es faci la vida impossible a individus innocents, fins i tot en el cas que hagin fet o dit coses que, publicades amb malícia, els facin impopulars. El remei definitiu per a aquest mal és, però, l'augment de la tolerància en el públic. El millor camí per augmentar la tolerància és multiplicar el nombre d'individus realment feliços, i no fundar, per tant, el plaer major a fer mal als nostres semblants".

J.P.

(1) Bertrand Russell. La conquista de la felicidad. Ed. Espasa-Calpe, S.A. Madrid 1985. Capítol IX. Pàg. 135.

Joan Socies Bennàssar
psicòleg clínic

Tel. 54 19 85

Plaça Major, 18, 1r. - sa Pobla

JPm INSTALACIONES SANITARIAS
Juan Pascual Massanet

fontaneria, calefacció, gas, instal. autoritzat
per la Conselleria d'Indústria

C/. General Marzo, 7
Tel. 54 23 79

07420 SA POBLA (Mallorca)

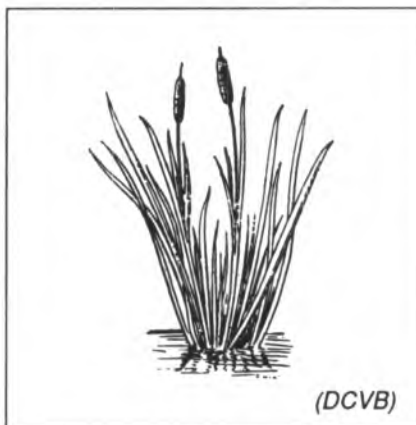
LA FIBRA DEL PRAT

L'home utilitza les plantes de maneres ben diverses. En menjem una partida com a aliment, i altres les ingerim per motius químic-fisiològics (plantes medicinals, o altres). En altres casos, és l'energia calorífica el que s'aprofita: les plantes ens subministren llenya o carbó, molt important encara a la major part de països del Tercer Món com a font d'energia domèstica, com era el cas mallorquí no fa gaire anys.

Però hi ha una altra utilitat de les plantes que de vegades s'oblida, i que representa el més alt interès: les fibres. Avui, quan ens solem embolicar de fibres sintètiques, i quan el plàstic ha esdevingut tant quotidià com contaminant, no som conscients del que han representat fins no fa gaire les fibres vegetals per a la humanitat, i del que representen encara per a tantes societats. Avui voldria evocar breument les fibres vegetals de S'Albufera que han format part- i tal vegada n'han de seguir formant- del nostre paisatge quotidià.

Determinades cèl·lules vegetals tenen la característica de créixer dins d'una membrana resistent, llarga i íntimament enllaçada amb les veïnes. Fins i tot quan la cèl·lula mor, aquesta membrana perdura, formant feixos, i forma fibres que en alguns casos combinen admirablement resistència i elasticitat. L'home recol·lecta plantes silvestres per utilitzar-ne aquesta propietat, o en cultiva expressament. A la història de la nostra Albufera hi ha exemples dels dos casos.

Comencem pels cultius. Hi ha encara gent que recorda, o al menys recorda haver sentit contar, la importància del conreu del cànjom a S'Albufera, i sobretot, de la operació d'amarar-lo, és a dir de mantenir-lo submergit dins l'aigua perquè les fibres esdevenguessin més netes i elàstiques. Probablement aquesta pràctica ja tenia lloc en temps dels

(DCVB)

moros; el cert és que poc després de la Conquesta es consagrava el dret de diversos pobles de la contrada a amarrar cànjom a un estany de S'Albufera que encara avui rep el nom de s'Amarador. Aquest estany havia quedat abolit en aquest segle, fins que ha estat dragat recentment; es pot visitar a les proximitats de la Font de Sant Joan. Hi ha documents que proven que ja hi havia conreus massius de cànjom a les terres de la possessió de S'Albufera al S. XVIII, i al Museu Etnològic de Muro es conserven diverses eines per a obrar-lo. Avui ja no sabem de ningú que en conri.

A S'Albufera s'han conrat altres fibres: cotó i lí. L'intent més recent -que no va tenir èxit- va ser després de la Guerra Civil, quan una companyia d'italians i catalans promogué la idea de convertir S'Albufera en un conreu intensiu i únic de canya per a fabricar, amb les duríssimes fibres d'aquesta planta, una espècie de "nylon" natural. La proposta va quedar al nivell de idea i alguns assatjos experimentals que provaren que la cosa era factible tècnicament. Però econòmicament no va resultar viable.

Però no sols són les plantes

cultivades les que proporcionen fibres. Les primeres exportacions massives de patata poblana es va fer dins cistells de jonc, joncs que hem de assumir com a col·lectats precisament a S'Albufera. Amb els joncs es teixien senalles i altres objectes utilitzats a la vida rural, així com nanses i morenells per a pescar, fins que les teles metàl·liques facilitaren aquestes artesanies.

Les fibres del canyet i de la cesquera, transformades per procediments industrials, han estat útils fins fa ben poc per a fabricar paper. La gran fàbrica de Sa Roca va donar feina i jornal a molts homes de la contrada, que sabien bé quin és l'esforç per a segar dins del prim, i d'arrossegar els barquets curulls de bagatge pels camins de sirga de S'Albufera.

Una altra planta d'una gran importància artesanal és la bova. La bova té unes fibres especialment llargues i resistents, molt flexibles i fàcils d'obrar. Avui, encara, té un mercat relativament rendible, i hi ha qui coneix com s'ha de tallar, com se'n fan les esteses per assecar-la al sol a fi i efecte de treure'n el millor profit. Una cadira cordada de bova, amb una tècnica probablement inalterada des de fa segles, és un dels llocs on hom posa els darreres amb més confort. I posar els darreres sobre una planta que requereix aigües dolces, bon clima per créixer i la saviesa secular dels artesans, és un d'aquests luxes quotidians als quals hem de saber no renunciar. I si a més, és la bova d'un parc natural, a més de luxe, quasi podem dir que és un privilegi. Que Déu ens el conservi molts d'anys!

Joan Mayol,

director del Parc de S'Albufera

Enguany, l'anyada de bova als canals de S'Albufera és molt gran. Si hi ha persones interessades a tallar-ne, es poden posar en contacte amb el Parc Natural (Tf 89 22 50) on seran informats dels tràmits per a obtenir-ne permís.

SANITAT PÚBLICA, SANITAT PRIVADA

Per Nofre Pons

El passat dijous 28 d'octubre vaig tenir el gust de participar a una taula rodona, en directe i per Televisió Poblara, com a treballador de la Sanitat Pública. El meu oponent, era el respectat company de professió i consistori: el metge del Partit Popular, Antoni Serra Mir. El debat, tot essent àgil i deixar ben clares les nostres posicions respectives, evidentment no va esgotar el tema. En Toni defensava més la Policlínica Mlramar que la medicina privada en general. Aquest fet i els vint-i-cinc minuts escassos que vàrem tenir d'emissió, fa que alguns dels meus arguments a favor de la medicina pública quedassin per dir.

Aprofit les pàgines en blanc de la revista amiga per posar en ordre les meves defenses, deixant, -noblesa obliga- oberta la porta perquè el Tinent-Batlle de Sa Pobla i metge d'una clínica privada, escrigui la refutació si ho creu oportú... Jo defensava el meu, i cadascú que defensava el que estima.

1. SALUT: UN DRET PER TOT HOM.

La salut no és sols absència de malaltia: és una manera de viure. Lliure, joiosa, solidària amb un mateix, amb els altres éssers humans i fins i tot amb els que existiran en els propers segles. Si la salut és trenca, és prou mala sort la que té una persona perquè a més això li hagi de costar de la seva butxaca. Un estat progressista ha de defensar un sistema de salut igualitari, on els màxims nivells de tecnologia mèdica estiguin en disposició de TOTS ELS CIUTADANS d'una manera gratuïta. Si a més, aquests, volen pagar "suplements o luxes", que ho paguin.

2. PER UNA MEDICINA PÚBLICA COMPETITIVA.

A la xarxa pública de la

medicina, existeixen professionals brillants, feiners i que creuen amb la seva feina. Als ambulatoris, als Hospitals, als Centres de Salut,...malgrat el desprestigi, malgrat la manca de mitjans, malgrat no tinguin una satisfacció econòmica proporcional a la seva feina, n'hi ha molts d'aquests que proven de treballar com més bé saben, i lluitar per fer una Salut Pública més eficient, més rica, més agradable per al pacient.

La Medicina Privada podrà tenir tota la dignitat que es vulgui, però sempre serà un negoci fet sobre una malaltia, un sofriment. Les clíniques privades, -amb tota legalitat, és clar, treuen el superàvit de la malaltia de la gent. Es clar que, al manco teòricament, la medicina pública dedicarà aquest superàvit en la pròpia estructura sanitària.

3. LA INVESTIGACIÓ I DOCÈNCIA.

Les condicions necessàries per a la investigació mèdica són doblers, temps, independència i vocació. És difícil que un plantejament de salut com a objecte mercantil aconsegueixi les condicions esmentades. Si agafem com a exemple la nostra Comunitat, és clar que la poca investigació mèdica que es fa depèn de les entitats públiques: Hospitals de l'Insalud, Hospitals del Consell i del Govern Baler, Assistència Primària, que als darrers

anys està sortint amb força d'un cert complex d'inferioritat quan a investigació.

Per altra part, la formació de metges especialistes, està en el noranta per cent en mans públiques, i a la nostra Comunitat, un cent per cent.

4. LES MEDICINES "MARGINALS"

Dins el panorama mèdic, les coses evolucionen més ràpidament que el que tardem en assimilar-les mentalment. Existeixen patologies noves, i també noves maneres de veure les patologies. La SIDA, té deu anys d'existència. Amb uns dos-cents cinquanta casos nous cada any a la nostra Comunitat, crea una forta demanda sanitària, amb uns pacients d'unes característiques socials de marginació que -no ens enganem- està assumint la Sanitat Pública en la seva totalitat.

Un altre exemple, les Cures Pal·liatives, una especialitat que al nostre país té set o vuit anys, contempla el pacient d'una malaltia incurable, no com una persona allà on "NO HI HA RES A FER" des del punt de vista mèdic, sinó com una font de problemes que precisen atenció humana i tecnològica: els malalts terminals, neurològics, de Sida, cancerosos, són un mal negoci per a la medicina privada: necessiten una forta i eficaç atenció sanitària que, ara per ara, sols pot donar-los la Sanitat Pública.

N'hi ha més, d'arguments a favor de la idea inicial: que la salut és un dret que no és negociable. Igual que no és negociable l'educació, ni l'alimentació, ni el respirar. Que tots, pel simple fet de néixer, tenim dret als màxims esforços de la Societat per mantenir i recuperar si de cas la salut.

Es una idea que m'ajuda a viure i per la qual val la pena lluitar.

Drogueria
Ferreteria
Pesca

Jugueteria
Perfumeria
Regal

CA'N MUNAR

C/ Major, 36
Tel. 54 03 98

SA POBLA
Fax 86 23 61

cursos de català

per a adults

Nivells: Elemental (dilluns i dimecres)
Mitjà (dimarts i dijous)

Horari: de 20,15 a 21,15 h.

Matrícula: 5.000 ptes.

Inscripcions: Oficina d'Informació Juvenil.
Fins dia 26 de novembre.

Presentació i prova de col·locació: 29 de novembre, a la biblioteca de "la Caixa", a les 20,30 h.

Durada: Fins al 30 d'abril.

Nota: Els cursos només es consolidaran si hi ha una matriculació mínima de deu alumnes.

ORGANITZA I PATROCINA:
AJUNTAMENT DE SA POBLA

Grupo Volkswagen

*Campeón del Mundo de Rallies 1991 y 1992.
Grupo A - Categoría 1.300 c.c.*

Agent oficial: **Toni Serra**

Tel. 54 02 42
c/ Joan Sindic, 7 - 07420 sa Pobla

Mateu Putxer: recuperar la tradició dels embotits autòctons

per X. Sastre

Mateu Torrens Payeras, més conegut com Mateu "Putxer", està convençut de la necessitat de millorar la qualitat dels embotits i de recuperar de la tradició velles i delicades receptes avui en desús, com la llengua escarlata o els blanquets de cervell. Aquesta inquietud l'ha duit a investigar receptaris antics, a posar-se en contacte amb mestres artesans i amb gastrònoms tan escollits com els membres de l'Acadèmia de la Cuina., un club selecte de bons gourmets que posen a prova dels seus paladars el bon fer dels millors cuiners, pastissers, xarcuters i vinaters de Mallorca. Tenen en comú amb en Mateu la preocupació per les coses ben fetes, el prestigi de marca, el gust per la sofisticació de les receptes tradicionals i la guerra als conservants artificials.

L'afany experimentador d'en Mateu l'ha duit a reproduir receptes del llibre de n'Apicius, salsitxes farcides amb vi, mel i murtra, així com d'altres encara menys conegudes com les salsitxes de tursió, un peix semblant al moll imperial. Del segle III abans de Crist, són les lucàniques, que provenen dels etruscs. En Mateu va relatant una per una aquestes receptes que ha trobat i que elabora amb la intenció d'aportar un gra de cultura propi a la gastronomia selecta de Mallorca, que només uns pocs coneixen. Per això ha comptat amb l'ajuda de Francesca "Trobada" que ha fet un estudi lingüístic d'una recopilació de receptes dels segles XVII i XVIII, d'on ha extret embotits com els blanquets de cervell de porc lligats amb llet d'ametlla i el figatello, que segons en Mateu abans se menjava a Mallorca i que ara només se conserva a Sicília.

Ara bé qui l'ha introduït en tot aquest món de l'alta gastronomia i dels mestres artesans és un altre pobler, en Xisco Moranta, que forma part de l'Acadèmia de la Cuina i del qual en Mateu n'està molt agraït perquè l'ha encoratjat en un treball que l'apassiona. ...

Per a aprendre noves tècniques en Mateu ha estudiat amb un mestre xarcuter alemany i ha fet diferents cursos a través del Gremi d'Artesans Xarcuters de Barcelona. Però, potser les receptes més autòctones i poc conegudes les ha descobert a les matances, quasi podríem dir rituals, de la noblesa, on es fan més de devuit castes d'embotits diferents. De tots ells, el rei és la llengua escarlata. Una prova de foc per als estudiants d'hosteleria. Treballada a la manera noble, la llengua de porc o de vedella es cura amb sal aromàtica i es banya amb el suc que deixa caure la llengua mesclada amb pebre vermell fins que agafa el color escarlata. Una altra és la Nora, embotit mallorquí de fruits secs, panses, pomes, figues seques, ametlles, tomàtiques seques, i alguns secrets. O les sobrassades magres, que se curen de dos a tres anys, i el tàlec, o sobrassada grassa, que segons en Mateu hauria de ser el paté autòcton.

Una altra qüestió és la comercialització d'aquests productes, que a més segueixen un procés de producció artesanal, més costosa i difícil que la industrial. Com aconseguir que sigui rendible? Per a en Mateu és qüestió d'aprendre a menjar millor. "No es tracta d'una moda, sinó d'una tendència de cada vegada més acusada pel menjar sense conservants, sense additius artificials i per una major qualitat, tal com s'aconseguia antigament". Molt seriosament, en Mateu m'assegura que contra l'opinió més generalitzada "no tota la culpa del colesterol la té el porc". Per ara en Mateu proposa que els restaurants posin el seu gra d'arena oferint entrants mallorquins amb embotits autòctons que substituirien la mortadella, el salsitxo i el xoriç de fora. Però encara va més enfora i té un projecte en marxa per a recuperar la qualitat de la matèria primera. Se tracta d'aconseguir millorar la producció dels porcs negres i crear una granja especial amb un microclima per poder combatre les plagues sense usar bactericides i d'aquesta manera cuidar amb meticulositat el menjar dels animals. En Mateu subratlla que la qualitat comença a l'animal i el que és més important "que la memòria de la panxa és més duradora que la del cervell".

joieria i rellotgeria

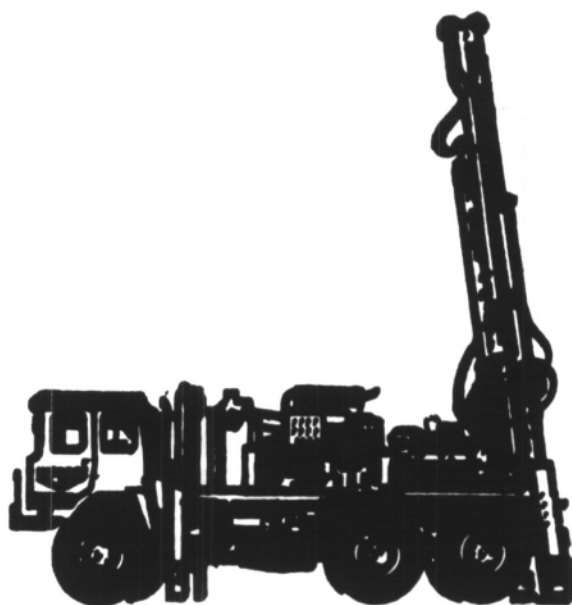
som més barats perquè som fabricants

c/ Ramon Llull, 42 - telèfon 54 19 65 sa Pobla

PERFORACIONES I SONDEJOS

Carr. de Inca, 11 - Tel. 54 09 42 i 54 09 40
SA POBLA

LA MUNTANYA I EL SEU ENTORN

Anar d'excursió a la Serra de Tramuntana és una de les vivències més gratificants que hom pot experimentar.

Només el contacte amb els meravellosos paisatges que ens ofereix i el plaer de caminar en llibertat, respirant l'aire més pur, assaborint la llum més neta i escoltant el silenci més acollidor, recompensa en molt avantatge l'esforç de la caminada, la suor i l'alenar profund per la pujada.

Però l'atracció de la muntanya és absorbent i t'estira més cada vegada, com un imant prodigiós. Qui ha sabut captar el missatge de la muntanya i els seus elements, ja mai podrà d'ella deslligar-se.

I és que cada dia descobrim nous motius que desperten el nostre interès, la nostra curiositat i les ànsies de conèixer tot l'entorn de cada una de les nostres excursions.

I així com quan sabem el nom de les persones que ens envolten, pareix que són més aprop de nosaltres i ens identifiquem més amb elles, també és molt enriquidor i gratificant anar d'excursió per la muntanya i conèixer pel seu nom els arbres, plantes i flors que la vesteixen, les aus i els aucells que entonen els seus cants, els cims, esperons, comellars, barrancs, torrents i fonts que trobam en el nostre camí.

I després de conèixer el seu nom, voldrem saber més de cada un dels elements. Diferenciar les distintes plantes, les seves propietats medicinals, el seu nom científic, la seva àrea de dispersió geogràfica. L'etimologia de cada muntanya i de cada element, el nom de cada possessió i la seva història, la seva toponímia, les seves arrels més fondes.

En definitiva, com més amples siguin els nostres coneixements de tot allò que trobam en el nostre camí, més gaudirem de la nostra caminada.

Per això, anar d'excursió per la muntanya és caminar i admirar els paisatges, però també estimar i respectar cada una de les manifestacions de vida i de natura, de història, que voregem el nostre trajecte.

A mesura que entrem en el món que envolta la muntanya, pararem esment sobretot en les plantes que són més

nostres: els endemismes i el fabulós tresor de les orquídies mallorquines. La insularitat és un factor de salvaguarda de moltes espècies que només podem trobar en la nostra benlloguda Mallorca. Es una sensació especial contemplar i admirar flors que només nosaltres podem veure, a cap altre lloc del món poden trobar-se. En citaré només algunes que per elles mateixes justifiquen una excursió: la peònia cambessedessi, la brassica baleàrica, la lavatera marítima, i tantes d'altres.

En quant al món de les orquídies, és absolutament fascinant. Són realment fantàstiques, amb unes gammes de colors i formes sorprenents i inigualables. Es ver que són petites, però guarden el secret de la bellesa pura. No cal destriar-ne cap, però en el nostre trajecte muntanyenc podem trobar: l'orchis mascula, l'orchis longicornu, l'ophrys tenthredinifera, l'ophrys fusca, i d'altres. Cura però!, només els ulls poden tocar-les, aquests tresors no es poden arrabassar ni collir, ni per curiositat ni per l'egoisme de tenir-les.

Imaginem una excursió qualsevol. Al seu inici segurament trobarem el romaní, de flaire dolçament refrescant, alzinars frondosos de fulles platejades i espinoses, aucells cantant per tot arreu, en un punt del nostre camí a vegades gaudirem de la mareselva, de subtilíssim perfum, altres la violeta de penyal, altres la camamila, el teix o el santjuaní. I, en contades ocasions, podrem extasiar-nos amb el vol solemne, pausat i majestuós d'una parella de voltors negres. Després, arribar al cim i poder destriar cada muntanya pel seu nom, girant l'ullada de nord a sud, d'est a oest, i cridar amb la mirada i recordar amb el pensament pasades experiències de muntanya.

Així, al final de l'excursió, podrem comprovar que estam satisfets i que cada vegada ens estira més la curolla de conèixer més dates de la nostra benlloguda muntanya i del seu entorn.

A part del seu contingut paisatgístic, la muntanya ha tengut sempre un significat i una presència dins la història, tant en el sentit civil com en el bíblic.

Són incontables els fets en què la muntanya i la Serra han estat

protagonistes. Batalles decisives s'han produït en ella, formen fronteres naturals entre diferents països, des de sempre han estat focus de resistència davant l'invasor i refugi de patriotes.

El sentit religiós de la muntanya és definitiu. En el Sinaí, Yhavé entregà les Tables de la Llei a Moïses. Jesús la va fer símbol dels actes més importants de la seva vida. Per a la meditació profunda sobre la seva naturalesa i el seu destí, es retirava al Nebi, un dels sermons que més trascendiren fou el Sermó de la Muntanya, la transfiguració -la manifestació com a Déu- es produí al Tabor, i, en fi, la seva mort al Calvari.

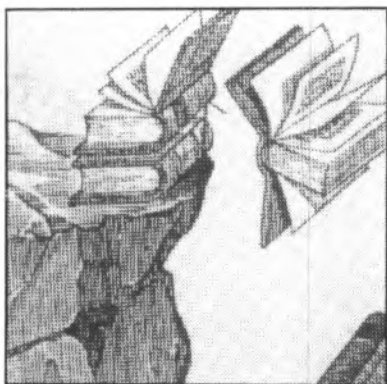
Per totes aquestes impagables sensacions que generosament ens regala, per aquest sentiment de pau i serenitat que en ofereix a forrellons, pel deure que tenim de conservar l'herència incalculable de les nostres belleses naturals per a generacions futures, hem de lluitar amb totes les nostres forces contra aquells que vulguin destruir-la, fer-li perdre la virginitat i sotmetre-la al progrés que només ells entenen en la seva ceguesa insensible.

I noltros mateixos hem de ser sempre respectuosos i fidels amants de la muntanya i del seu entorn.

BARTOMEU PAYERAS I COMAS
SA POBLA. MAIG 93.

“Llibre de l'evidència”

per Joan Gelabert

No hi ha dubte, aquest home vol confessar el que ha fet. No demana clemència, ni comprensió, ni tan sols vol justificar-se. Tampoc no sembla tenir cap ànsia de trobar la causa, el perquè o els possibles motius amagats que l'han induït a cometre l'execrable fet, cosa que potser el faria més humà. Els fets són els fets, i ell, Frederick Charles St John Vanderveld Montgomery, és un assassí. I quan la policia el deté, quan al seu voltant s'agrupa tota una colla de gent que l'insulta i l'amenaça, quan un policia li posa una manta pel cap, ell, l'home que ha mort sense

cap raó una dona a la qual ni coneix, ell riu.

Poques preguntes es demana aquest home, de nom tan rumbós i de vida tan buida, per esclarir el seu cruel i sangonós acte. Potser aquesta té sentit: quin sentit té parlar de culpabilitat moral quan un home no se sent lligat a la noció de voluntat lliure? Cap, segurament. Perquè si fos un boig, cosa que no és, no seria responsable de l'acció que ha comès. En canvi és un home normal, tret, això sí, que mai no ha estat capaç d'elegir lliurement els actes que ha fet, i, per tant, si no podia elegir fer allò o això, tampoc no podia elegir tenir una moral. He fet, confessa ell, les coses que he fet perquè no en podia fer cap altra. Evidentment, en negar la seva pròpia llibertat es nega com a home, o dit d'una altra manera: és un desarrelat de l'espècie.

Quan la policia li pregunta per què va matar aquella dona, ell es limita a dir: la vaig matar perquè vaig poder, i la vaig poder matar perquè per a mi no era viva. Certament, la

frase no té sentit, és absurda, però per això mateix és el reflex exacte del seu crim absurd i, a la vegada, de l'absurd de la seva existència. En el fons la mata perquè no pot deixar de matar-la, com tampoc no pot deixar de viure una vida sobre la qual no té cap control, cap llibertat, cap voluntat. Si hagués comès el crim conscientment i lliurement, malgrat ser un crim també horrorós, potser podríem parlar d'un acte de rebel·lia o d'odi, però ni tan sols això, perquè ni en cometre el crim més absurd no aconseguix alliberar-se del seu destí absurd. No té gens d'imaginació, aquest assassí, és tan irreal com la seva víctima.

Però potser l'únic acte verídic que aquest home fa sigui el de la confessió, confessió que el lector pot llegir a les 217 pàgines de què consta la novel·la “Llibre de l'evidència”, de John Banville, que publica Edicions Proa. Ara: quanta veritat hi ha en aquesta confessió?... Veritat? Tot. Res. Només la vergonya.

ASSEMBLEA GENERAL EXTRAORDINARIA DEL CLUB NAUTIC CAN PICAFORT

A la Junta Directiva, celebrada dia 6 de novembre de 1993, s'acordà convocar una assemblea general extraordinària del Club Nàutic Can Picafort, per al proper dia 11 de desembre, a les 16.30 h. en primera convocatòria i a les 17.00 h. en segona convocatòria, en el local de l'Ajuntament de Can Picafort, amb els següents punts de l'ordre del dia:

1r. Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior.

2n. Informació d'una nova secció esportiva:

activitats subaquàtiques.

3r. Presentació i aprovació del pressupost per a 1994.

4t. Informació de la nova redacció del reglament de policia de port.

5è. Resultats de la negociació amb la societat anònima “ Puerto Deportivo S.A. ”.

6è. Modificació i aprovació dels nous estatuts.

7è. Precs i preguntes.

EL PRESIDENT

Sgnat. Jaume Socias i Gelabert

PAISATGE AMB ARBRES

per Jordi Soler

Una matinada brumosa i tardoral de ara fa quasi trenta anys aparegueren tallats a ran de terra tots els arbres que adornaven alguns carrers de Sa Pobla. Aquest carrers eren d'una banda els trams dels carrers Major, Ample i Sagasta des de Gral. Cabrinetti fins al final i per altra el Tram de Carrer Escola i Mercat a partir del carrer del Comerç.

Aquella nit, el regidor de Foment, cansat de suportar queixes dels veïnats per mor de les arrels dels arbres que els feien malbé el trespòl de la casa o la cisterna, va decidir acabar d'una vegada per sempre amb el problema. No hi ha res millor -com deim en mallorquí- per desmamar el ruc que matar la mare. El cert és que amb una nit es feu l'arboricidi més gran de la Història de Sa Pobla. Una colla de "llenyataires" a cops de destrals i serres mecàniques convertiren uns bells paisatges de platers i sicòmors amb camps de desolació. Aquell paisatge formós i verd va quedar reduït en poques hores a un no-res despullat i trist.

Ningú no donà cap explicació d'aquells fets. Aquestes eren coses que aquels temps solien passar.

Sempre he tengut curiositat de saber quina fou la raó que assistí el regidor "talla-arbres" per respectar aquells quatre exemplars de platers situats al carrer Major, just al tocar del carrer Gral. Cabrinetti -exemplars

per altra banda no massa perfectes per quedar com a mostra -perventura els primers raigs de llum sorprengueren els llenyataires sense haver acabat la sigilosa tasca o que qualche persona amb més seny i autoritat arribà a punt per salvar els quatre arbres perquè fossen testimonis vius d'aquell estrall.

Encara romanen a tots els carrers esmentats les garangoles de pedraviva que altre temps agombolaven els arbres que foren decapitats.

Fa també molts anys, el passeig que va des de Sa Fortalesa al Cementeri era un idíl·lic paisatge de plata i ocre que veia passar la corrua endiumenjada cap a la novena de les ànimes. Aquest passeig, més o manco pel mateix temps, fou passat per la mateixa rasadora fent desaparèixer els frondosos platers que l'animaven i que més de dues vegades veieren caure a sos peus amb els braços o cames trencats aquells bergantells que s'hi enfilaven per treure'n els nius.

Sa Pobla, que no va sobrada de places i passeigs arbrats, ha de rebre amb alegria qualsevol intent de sembrar arbres als carrers; per això mateix volem lloar dues iniciatives nascudes amb aquest sentit.

Tal com mostra la fotografia, al carrer major, uns veïnats han tornat a plantar a les mateixes garangoles, tan de temps encimentades, un nou

arbre. Aquesta iniciativa ens sembla de molt bon gust i no estaria gens malament que fos imitada per altres ciutadans fins a omplir totes les garangoles buides.

Per dur a terme aquesta tasca de replantar els arbres seria necessari que per part de l'Ajuntament es fes un estudi per esbrinar quines són les varietats més adients per les condicions dels carrers a Sa Pobla. En aquest estudi caldrà tenir en compte els problemes que poden donar els nous arbres a les xarxes de aigua i clavegueram i a les cases particulars.

Molts altres pobles tenen i cuiden passejos arbrats i no pareix que això els causi massa inconvenients i no veim per què al nostre poble no pugui passar el mateix.

L'altra iniciativa surt de part de l'Ajuntament que en bon encert ha fet una plantació d'arbres al nou passeig del cementeri. Tan de bo qualche dia veiéssim més cuidades les entrades del poble amb zones enjardinades i ben cuidades.

La iniciativa ha començat per part de l'Ajuntament i per part de particulars, seria bo no aturar-nos fins veure aixecats tots els arbres vençuts ara fa trenta anys i llavors tots esborràssim de nostra memòria col·lectiva aquella matinada sinistra.

NOTICIES MUSICALS

El passat dia 5 de novembre a la sala de conferències de la fundació "LA CAIXA" es va fer l'acte de presentació del compacte "SEMPREVIVA", obres per a piano d'ANTONI MARTORELL interpretades pel pianista JOAN ROIG. L'acte fou presidit pel Director Gral. de Cultura, Joan Francesc Romero i el President d'ACA Antoni Caimari. El compacte "Sempreviva" és un recull de cançons populars per a piano arrançades pel músic i misicòleg Pare Martorell.

XIV ENCONTRE DE COMPOSITORS

L'encontre de compositors d'enguany ha tengut per protagonistes el compositor i director

d'orquestra rossellonès DANIEL TOSI, la creadora madrilenya MARTIA ESCRIBANO i l'autor mallorquí BARTOMEU ARTIGUES.

El fet més particular de les jornades fou l'homenatge al compositor català FREDERIC MOMPOU. Aquest acte ha estat una aportació més a les celebracions amb motiu del centenari del seu naixement.

Els concerts foren els següents:

dimarts 26, MONPOU. Música callada. intèrpret: Humberto Quaglia.

dimecres 27, MARIA ESCRIBANO. Sortilegio. Intèrpret: Ana Vega-Toscano.

dijous 28, TOMEU ARTIGUES, JOAQUIN TURINA, LLORENÇ BALSACH, MAS PORCEL, DANIEL TOSI, intèrpret: Orquestra Simfònica de Balears "Ciutat de Palma".

Divendres 29, TOMEU ARTIGUES. Intèrpret: Grup Música d'Avui.

CONCERTS DE TARDOR SA POBLA 93

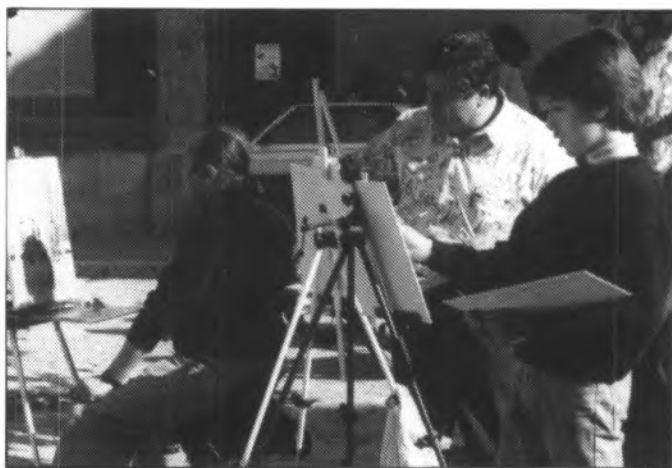
Per iniciativa d'un grup de joves poblers amants de la música, organitzat per ACA i amb el suport de l'Ajuntament de sa Pobla es duran a terme tres concerts en tres escenaris distints: ELS CAVALLETS. Diumenge 21, a les 18'00h, Concert de guitarra per JOSEP SBERT. ERMITA DE CRESTATX. Divendres 26 de novembre, a les 21'00h., concert de clavicèmbal per XAVIER CARBONELL. SALA DEL PIANO-FUNDACIO ACA. SON BIALI, BUGER. Dimarts 30 de novembre, a les 21'00h. Concert de piano per XAVIER PROHENS.

UN ANY MÉS LA TROBADA DE PINTORS

El proper diumenge 21 de novembre se celebrarà la XVII edició de la Trobada de Pintors. Han passat molts d'anys des d'aquell 1976 quan un grup d'amics es trobaren per primera vegada per pintar pels carrers de sa Pobla i si bé el temps i el tarannà de les persones ha canviat, hem procurat conservar l'esperit i la il·lusió que animaren els membres del Club Cultural a enllestir aquella tasca d'incert futur.

Avui podem dir que un dels principals objectius d'aquells primers anys s'ha acomplit. No em referesc a l'existència del propi Museu ni a les passes que a poc a poc es donen per acabar la reforma de l'edifici i construir els tallers, no; em referesc a la pròpia relevància de la Trobada, és a dir, s'ha aconseguit que la Trobada sigui un acte -tot i que segurament el més representatiu- dels molts que se celebren entorn del Museu al llarg de l'any. Sempre es podrà millorar i organitzar exposicions més i més atractives, però des de la darrera Trobada el balanç creim que és significativament positiu: vuit exposicions organitzades a les sales del propi Museu (cal destacar la dedicada a Joan Miró l'octubre passat) i tres més a la recentment inaugurada sala dels Cavallets. En temps de crisi com els que vivim, això no són dades menyspreables tenint, a més, en compte, que la financiació del Museu com a tal continua depenent quasi en un 100% de l'Ajuntament.

Esperam un any més la col·laboració i participació de tots els poblers i molt en particular dels artistes que treballen aquí, no dubtam de l'èxit amb l'ajuda de tothom.

COMERCIAL TORRENS, S.A.

C/. Joan Sindic, s/n.
Telf. 54 07 41
Fax. 54 05 41
07420 SA POBLA
(Mallorca)

INCOMMENSURABLES: POBLENSE I CASA MISS-JOTUL

Si és veritat que el Poblense va començar la temporada amb mal peu, es fa necessari confirmar ara la bona marxa que l'equip blau i grana està duent a terme. Els darrers resultats han estat molt positius i els dos darrers partits jugats lluny del polisportiu Municipal s'han convertit amb dues victòries que han servit perquè el Poblense es colocàs en una bona posició a la general. Dos camps difícils com són el de s'Arenal i el del Ferreries han corroborat el bon moment per què està travessant el conjunt pobler de tercera divisió.

De seguir així les coses el Poblense no abandonarà les posicions privilegiades de la classificació general i també això pot animar els seguidors que després d'haver viscut un començament bastant irregular, ara poden veure el seu equip ben situat i jugant partits que es compten per victòries.

Una notícia que pot ser motiu d'alegria per al bon aficionat al futbol és la cridada per part del seleccionador Balear del jugador del Poblense Pons, qui dins la seva joventut ha aconseguit ja un lloc dins de la primera plantilla i s'està guanyant la confiança de l'entrenador. Aquest al.lot sens dubta té molta fusta de jugador i li auguram un interessant futur dins del món del futbol.

Pel que fa a l'altre equip de Sa Pobra que també

dóna moltes alegries, el Casa Miss Jotul, cal dir que és el "leader" de la 2ª Regional i que de moment pensam veure'l molt de temps en aquest primer lloc perquè, encara no hi ha hagut cap equip que hagi aconseguit guanyar-li un partit. El Casa Miss ha guanyat tots els partits que ha disputat manco un, que el va empatar.

BÀSQUET

El passat diumenge dia 6 de novembre tots els equips poblers obtingueren resultats desiguals, mentre els equips infantils femení i mini-masculí començaren la lliga perdent el seu primer partit, l'equip infantil ja ha sumat tres punts, ja que ha aconseguit una victòria i una derrota. En el grup A els cadets de tres partits n'han guanyat els dos que s'han disputats en el nostre polisportiu; pel que fa a l'equip juvenil, dins el grup B-2 a la cinquena jornada, i amb un partit ajornat, han sumat dues victòries i dues derrotes; en quant a la divisió anomenada Tercera Autonòmica, diumenge passat, que es disputava la cinquena jornada, l'equip AIBSA-SA POBLA aconseguí la primera victòria amb un muntant AIBSA-SA POBLA 81 - J.LLUCMAJOR 71, aquesta victòria ha coincidit amb la reaparició, després d'un any sabàtic i de moltes temporades en què jugà a Alcúdia, del jugador Joan Company que aportà amb el seu joc quinze punts.

CONFECCIONS GÈNERES DE PUNT

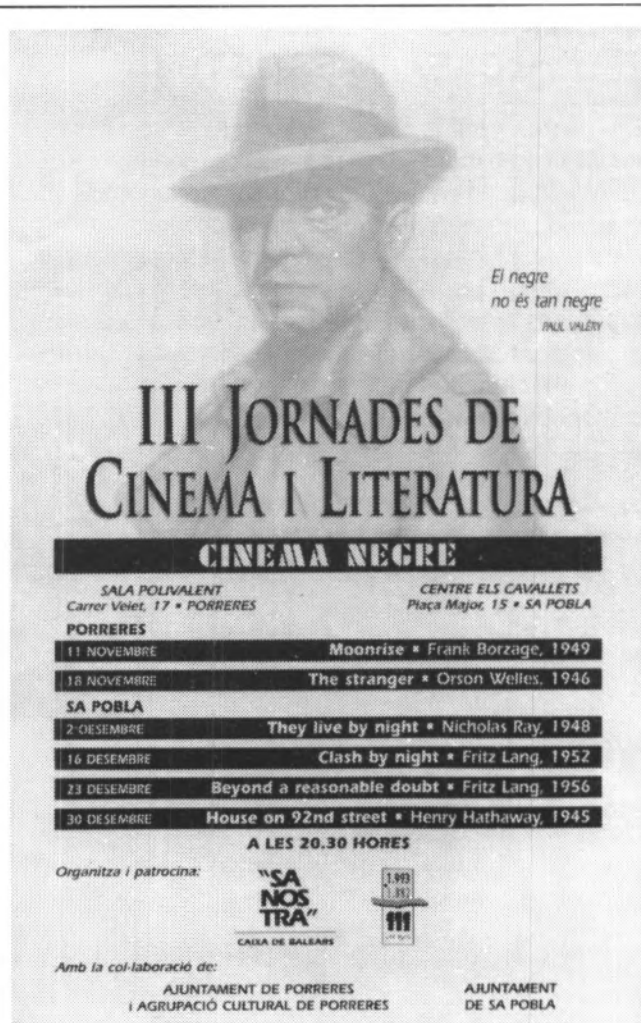
Manolo

Muntanya, 19 - Tel. 54 16 79
SA POBLA - Mallorca

RELACIÓ DE PREUS PAGATS AL PAGÈS CORRESPONENTS AL DIA 8 DE NOVEMBRE

Patata nova "Marisbard"	50 ptes./kg.
MONGETES:	
* Valenciana vella	35 ptes./kg.
* Pintades noves	100 ptes./kg.
* Careta	125 ptes./kg.
Cebes	35 ptes./kg.
Carxofes	60 ptes./kg.
Cacauets	175 ptes./kg.
Espinacs	25 ptes./manat
Porros	25 ptes./manat
Col-i-flor	1200 ptes./dotzena
Melons 1a.	60 ptes./kg.
TARONJA:	
* Marisol	50 ptes./kg.
* Nules	100 ptes./kg.
* Oroval	75 ptes./kg.
* Navelina	75 ptes./kg.
Llimones	60 ptes./kg.
TOMATIGA:	
* Primera	70 ptes./kg.
* Segona	35 ptes./kg.
* Ramellet	180 ptes./kg.
* Ramellet filades	200 ptes./kg.
Enciam	600 ptes./dotzena
Escarola	600 ptes./dotzena
Ravenets	25 ptes./manat
Raves	30 ptes./unitat
Api	35 ptes./manat
Pastanaga	25 ptes./kg.
Cols	700 ptes./dotzena
Col lombarda	60 ptes./kg.
Julivert	25 ptes./manat
Cebes tendres	30 ptes./manat
Bledes	25 ptes./manat

El negre
no és tan negre
PAUL VALÉRY

III JORNADES DE CINEMA I LITERATURA

CINEMA NEGRE

SALA POLIVALENT
Carrer Velet, 17 • PORRERES

CENTRE ELS CAVALLETS
Plaça Major, 15 • SA POBLA

PORRERES	
11 NOVEMBRE	Moonrise • Frank Borzage, 1949
18 NOVEMBRE	The stranger • Orson Welles, 1946
SA POBLA	
2 DESEMBRE	They live by night • Nicholas Ray, 1948
16 DESEMBRE	Clash by night • Fritz Lang, 1952
23 DESEMBRE	Beyond a reasonable doubt • Fritz Lang, 1956
30 DESEMBRE	House on 92nd street • Henry Hathaway, 1945

A LES 20.30 HORES

Organitza i patrocina:

"SA NOS TRA"
CAIXA DE BALEARS

Amb la col·laboració de:

AJUNTAMENT DE PORRERES
I AGRUPACIÓ CULTURAL DE PORRERES

AJUNTAMENT
DE SA POBLA

CAFE PLAÇA

NAIXEMENTS

octubre

- 09 Joan Serra i Gomila
- 16 Maria I. Seguí i Cladera
- 16 Miquel Ferrer i Mayol
- 17 Antonia Porquer i Díez del Valle
- 28 Diego Menjibar i Reynés
- 28 Maria M. Mestre i Alorda

MATRIMONIS

octubre

- 16 Pedro J. Llompart i Cerdà
- Francisca Torrens i Serra
- 23 Antonio Comas i Serra
- Maria A. Bonnín i Siquier
- 23 Manuel Rodríguez i Redondo
- Catalina M. Crespí i Serra

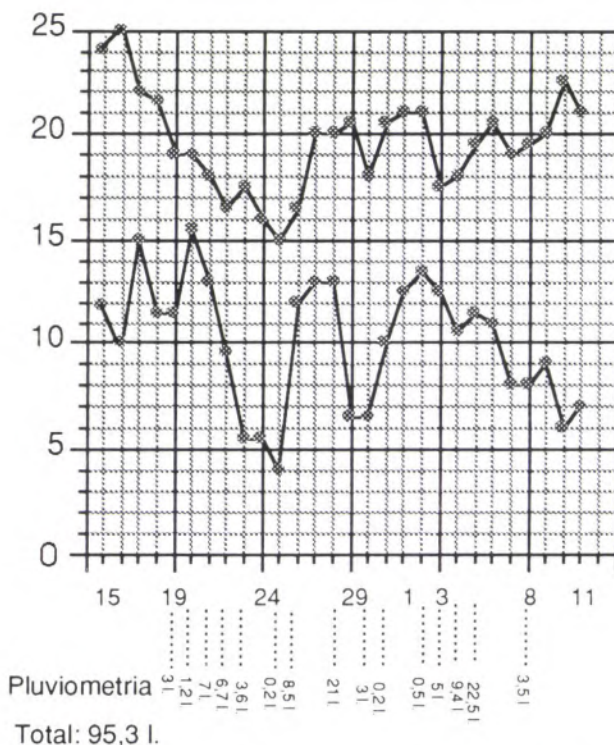
novembre

- 06 Juan Socias i Munar
- Maria de los Àngeles Estévez i Luna
- 07 Bartolomé Palou i Carbonell
- Antonia Santiago i Ortega

DEFUNCIONS

octubre

- 03 Joan Socias i Crespí
- "Robí", 65 anys
- 21 Bartomeu Serra i Serra
- "Mussol", 81 anys

OCTUBRE

NOVEMBRE

Dades facilitades per "SaCanova"

EQUIP CONSULTOR INFORMÀTIC (SA POBLA) (ORDINADORS, FORMACIÓ, SERVEI TECNIC)

SA PLAÇA, 16 - TEL. 86 24 45 - 07420 - SA POBLA

**Els mateixos preus que a Palma,
la mateixa qualitat,
les mateixes prestacions,
L'UNICA DIFERÈNCIA:
SOM A SA POBLA,
a SA PLAÇA**

**12 MESOS DE GARANTIA
A TOTS ELS COMPONENTS I
INSTAL·LACIÓ INCLOSA
(PREUS SENSE IVA)**

AQUESTS SÓN ELS NOSTRES PREUS:

386 SX-33 2 MB. RAM H.D. 130 MB	386 DX-40 4 MB. RAM HD. 130 MB
124.900 ptes.	144.900 ptes.
486 DX-33 4 MB. RAM H.D. 170 MB	486 DX-50 4MB. RAM H.D. 170 MB
195.950 ptes.	215.900 ptes.

Tots els models amb:
1 FD de 3 1/2 HD - MONITOR COLOR SVGA
MS-DOS 6.0

**SI VENS AMB AQUEST ANUNCI, A LA COMPRA DE L'ORDINADOR,
ET REGALAM EL RATOLÍ I EL SOPORT**

III FIRA DE TARDOR

SA POBLA

Dies 27 i 28 de Novembre de 1.993

GOVERN BALEAR

AJUNTAMENT DE
SA POBLA

CONSELL INSULAR
DE MALLORCA